

1948-2024: 76 Χρόνια κατοχής, εποίκισμών, γενοκτονίας ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

6^ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ Κοινωνικής, Ταξικής και Διπολιτιστικής ΔΙΑΔΙΑΣΤΑΣΗΣ

Λαμπηδόνα (πάρκο Αγίας Τριάδας) - Βύρωνα
Πρόσβαση με τρένο: 44 και με λεωφορείο: 234, 203, 204B, 211

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ
17:00 Βιβλιοπαρουσίαση: "Ανθρωποσφαίρα" του Ζοζέφ Πιτόν, από τις Εκδόσεις Καστανιώτης
18:00 Εκδήλωση: Αγώνας για τη γη και την ελευθερία ενάντια στη λεηλασία της φύσης από κράτος και κεφάλαιο
Με τη συμμετοχή της Αναρχικής Συνέλευσης Βαλπαράσο (Χιλή), της Πρωτοβουλίας Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία (Αθήνα) και τη συμβολή της Σικελικής Αναρχικής Ομοσπονδίας
19:30 Θεατρικό αναλόγιο: "Το όνομά μου είναι Rachel Corrie"
20:30 Hip Hop Live με τους: Sponty, Σίλε, Σημάδι, Κάτω από το γέλιο

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ
17:00 Εκδήλωση: Η ουνιακοποίηση της αναρχικής οργάνωσης μέσα στα πανεπιστήμια στο σήμερα ενάντια στις αναδιανομές και την καταστολή
Συμμετέχουν: Αναρχική Συνέλευση Φοιτη(ρι)ών Quieta Nonne (Οσάκι), Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτη(ρι)ών-τριών Αθήνας
18:00 Εκδήλωση: Το έγκλημα της Πύλου | ελληνικό κράτος και Ευρώπη- φρούρια δολοφονούν
Συμμετέχουν: Λευκές Στρατιές (μέλος πλατφόρμας ενημέρωσης από τα κάτω ΟπιαΠΥ), Ίσωςας Αποστολιάνου-Λος (διευθύντρια στο κοράβι Μάρς Ιόνιο)
20:30 Live με τους: Bronco Tank, Tiffany, Μεγάλη Φυγή, Dury Dava

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ
17:00 Εκδήλωση: Πανακκοποίηση, (παί)δομοί, κυκλοφορία trafficking, στρατοπέδα συγκέντρωσης, πόλεμος: Η εμφύλη βία είναι θεσμική | Ομάδα ενάντια στην πατριδοχώρα - ΑΠΟ
18:30 Εκδήλωση: Ταξικές αντιτάσεις στο σήμερα, παραδείγματα αγώνα από τα κάτω
Συμμετέχουν: Ελευθεριακή Συνέλευση για την Ταξική Οργάνωση στη Βόση (Θεσ/νίκη), Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χαρακτηρίση (Αθήνα), μέλος του Σωματίου Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τεχνολογία Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ), μέλος της συνέλευσης Βόσας Εργαζομένων Διοανομένων Ιωαννίνων (ΣΕΒΔΙ)
20:00 Οι τορπισόντολες παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση "Πονάει το μυαλό μου v.II (Η εκδίωξη του άνθρακα)"
22:00 Γλέντι με το μουσικό σχήμα Ρεμπέτων Αρμέ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

"Εδώ θα μείνουμε" του Tawfiq Zayyad

Στη Λύδδα, στη Ράμλα, στη Γαλιλαία,
εδώ θα μείνουμε
σαν πέτρα στο στήθος σας,
θραύσματα από γυαλί,
φραγκοσυκιές αγκάθια
στο λαρύγγι σας
και μες στα μάτια σας
πυρακτωμένη θύελλα.
Εδώ θα μείνουμε
πέτρα στο στήθος σας,
πλένοντας πιάτα στα μαγαζιά σας,
σερβίροντας τα ποτήρια των κυριών,
σκουπίζοντας τις βρώμικες κουζίνες σας,
για να αρπάξουμε μια μπουκιά ψωμί για τα
παιδιά μας
μεσ' απ' τα κοφτερά σας δόντια.
Εδώ θα μείνουμε,
πεινασμένοι, γυμνοί, απειθαρκοί
τραγουδώντας τους στίχους μας,
διαδηλώνοντας στους δρόμους της οργής,
χεριζοντας τις φυλακές με ασιοπρέπεια,
μεγαλώνοντας τη μια γενιά της
επανάστασης
μετά την άλλη.
Εμπρός λοιπόν, πιείτε όλη τη θάλασσα,
εμείς θα μείνουμε εδώ,

στη Λύδδα, στη Ράμλα, στη Γαλιλαία,
φρουροί στον ίσκιο της συκιάς και της
ελιάς,
φυτεύοντας ιδέες,
όπως ζυμώνουμε τη μαγιά.
Τα νεύρα μας πάγος
μα στην καρδιά μας καίει φωτιά, κόλαση
κόκκινη.
Όταν διψάμε, στύβουμε τις πέτρες,
όταν πεινάμε, τρώμε το κώμα,
αλλά ποτέ δεν θα φύγουμε!
Αν είναι να δώσουμε το αίμα μας,
δεν θα διστάσουμε, δεν θα διστάσουμε, δεν
θα διστάσουμε.
Εδώ είναι το παρελθόν,
το παρόν και το μέλλον μας.
Στη Λύδδα, στη Ράμλα, στη Γαλιλαία,
ρίζες μας ζωντανές, βαστάτε,
σκάψτε βαθιά τη γη.
Ο καταπιεστές ας λογαριάσει ξανά,
προτού γυρίσει ο τροκός.
Για κάθε δράση υπάρχει αντίδραση
- έτσι είναι γραμμένο.
Εδώ θα μείνουμε!
Στη Λύδδα, στη Ράμλα, στη Γαλιλαία.
(1965)

* Η απόδοση του ποιήματος στα ελληνικά έγινε με βάση τρεις διαφορετικές μεταφράσεις του στα αγγλικά: της Aida Bamiá, του Naseer Aruri και των Sharif Elmusa & Charles Doria.

1948-2024: 76 Χρόνια κατοχής, εποίκισμών, γενοκτονίας

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Κάθε 10 λεπτά ένα παιδί στην Παλαιστίνη πεθαίνει. Είτε από λιμοκτονία είτε από όπλα κατασκευασμένα από το σύμπλεγμα πολεμικής βιομηχανίας της Δύσης.

Στις 14 Μαΐου του 1948 το ανώτατο εβραϊκό συμβούλιο ιδρύει το σύγχρονο κράτος του και μία μέρα μετά ξεκινά ο μεγάλος ξεριζωμός του παλαιστινιακού λαού, μια μέρα που έμεινε στην ιστορία ως Νάκμπα. Εδώ και 76 χρόνια το κράτος - τρομοκράτης του Ισραήλ εφαρμόζει με συνέπεια και υπομονή την εξόντωση ενός ολόκληρου λαού εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του δυτικού μπλοκ εξουσίας στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ο συστηματικός αποκλεισμός των Παλαιστινίων στην Λωρίδα της Γάζας και την Δυτική όχθη, οι εποίκισμοί, τα εμπάρκο, τα στρατιωτικά checkpoints, οι δολοφονίες και η καθημερινή απαξίωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας των Παλαιστινίων από τους φασίστες Ισραηλινούς είναι που γέννησαν τις Ιντιφάντα και ανέδειξαν για ακόμη μια φορά μέσα στην ροή της ιστορίας ότι απέναντι στην συστηματική καταπίεση θα υπάρχει πάντα αντίσταση.

Η 7η Οκτωβρίου του 2023 ανέδειξε δύο βασικά σημεία. Το πρώτο είναι ότι όσο πανίσχυρη και αν φαίνεται η κυριαρχία πάντοτε θα υπάρχει το τρωτό σημείο της. Στην πιο καλά παρακολουθούμενη περιοχή του πλανήτη από προηγμένα συστήματα επιτήρησης και την περιβόητη Μοσάντ, οι Παλαιστινιακές οργανώσεις κατάφεραν να αντεπιτεθούν. Αυτό δημιούργησε όλο το πρόσφορο έδαφος, ώστε το δυτικό εξουσιαστικό σύστημα να χρησιμοποιήσει την 7η Οκτωβρίου ως σημείο έναρξης προσπαθώντας να περάσει στην λήθη ότι έχει προηγηθεί. Σύσσωμα τα δυτικά μέσα ενημέρωσης ξεκίνησαν με βασικά εργαλεία την τρομολαγνεία, την ισλαμοφοβία και τα fake news μια καμπάνια που έστρωσε το χαλί στην κυβέρνηση Νετανιάχου να συγχέει την έννοια της αυτοάμυνας με αυτή της γενοκτονίας. Το Ισραηλινό κράτος χρησιμοποιώντας το Ολοκαύτωμα, όχι ως ιστορικό γεγονός, αλλά ως ιδεολογικό μηχανισμό δημιούργησε όλα τα βασικά εργαλεία έτσι ώστε από την μία να αυτοθυματοποιείται διαρκώς, δημιουργώντας έτσι μία ασπίδα μπροστά στην εσωτερική και εξωτερική κριτική, και παράλληλα να καταγγέλλει και να αποκλείει οποιονδήποτε τολμάει να μιλήσει την γλώσσα της ηθικής και της αλήθειας ως αντισημίτη. Αυτή η πρακτική προφανώς έχει υιοθετηθεί από σύσσωμο τον Δυτικό άξονα εξουσίας, αναδεικνύοντας το δεύτερο βασικό σημείο που είναι η δημιουργία ενός νεο-μακαρθισμού απαραίτητου για την συνέχιση αυτής της θανατοπολιτικής, ώστε ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός να μπορέσει να συνεχίσει απροσπέλαστα τις μαζικές σφαγές σε όλο τον κόσμο. Αμερική, Αγγλία και Γερμανία αποτελούν τους βασικούς προμηθευτές όπλων προς το Ισραήλ κάνοντας τους ηθικούς αυτουργούς και αναδεικνύοντας για ακόμη μια φορά ότι ο πόλεμος ήταν είναι και θα παραμείνει, όσο υπάρχουν κράτη, η καλύτερη μπίζνα και η βασική κινητήριος δύναμη του καπιταλιστικού συστήματος.

Τον Απρίλιο του 1968 φοιτητές και φοιτήτριες του πανεπιστημίου Κολούμπια καταλαμβάνουν την σχολή τους σπίνοντας σκηνές στον προαύλιο χώρο και δημιουργώντας δομές αντίστασης και αγώνα ενάντια

στον πόλεμο στο Βιετνάμ και τις φυλετικές διακρίσεις που υπήρχαν εντός του Campus από την διοίκηση. Είναι η αρχή μια φοιτητικής εξέγερσης που θα πάρει παγκόσμια χαρακτηριστικά. Έναν μήνα μετά τα γεγονότα του Μάη στην Γαλλία θα τραντάξουν τόσο δυνατά τον πλανήτη δημιουργώντας τεκτονικές αλλαγές στα κινήματα, την εξουσία, την κουλτούρα. 56 χρόνια μετά το Κολούμπια καταλαμβάνεται ξανά με βασικό αίτημα την Απελευθέρωση της

Παλαιστίνης και την διακοπή κάθε σχέσης οικονομικής και ερευνητικής του Πανεπιστημίου με την Πολεμική βιομηχανία και ευρύτερα Ισραηλινά συμφέροντα. Φοβισμένη η εξουσία βλέποντας μια φοιτητική εξέγερση που δεν έχει καμία βούληση για διαπραγματεύσεις, αλλά δεν μπορεί ούτε και να την αφομοιώσει μέσω της αριστερής συστημικής πτέρυγας της εξαναγκάζεται να την καταστείλει με ωμή βία. Παράλληλα, οι διοικήσεις των πανεπιστημίων διαγράφουν όσους καταληψίες φοιτητές αγωνίζονται, ενώ ομάδες ακροδεξιών επιτίθενται με ακραία βία, συνεργαζόμενες πλήρως με την αστυνομία. Η πρώτη εκκένωση του Κολούμπια θα αποτελέσει την σπίθα ενός καταληψιακού κινήματος σχεδόν σε όλες τις πολιτείες της Αμερικής, στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, αλλά και στην Ασία. Και μέσα σε αυτόν τον αγώνα δεν είναι μονάχα τα διεθνώς γνωστά πανεπιστήμια, αλλά και πολλά πανεπιστήμια που σπουδάζουν φοιτητές και φοιτήτριες της μικρομεσαίας τάξης. Όλοι μαζί συλλογικά μέσω της αυτοοργάνωσης και της αδιαμεσολάβητης πάλης, με βασικό σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» μπαίνουν ανάωχα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, υπερασπιζόμενοι/ες τις οικουμενικές αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ειρήνης μεταξύ των λαών θέτουν ξανά στο προσκήνιο και έναν άλλον δρόμο. Τον δρόμο που οι λαοί αποτελούν το ιστορικό υποκείμενο, και όχι τα κράτη.

Μετά από δυο μήνες καταλήψεων ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και παράκαμψης του άρθρου 16, το φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα οφείλει με την δικιά του αγωνιστική παράδοση και κουλτούρα να επιλέξει με ποια μεριά της ιστορίας είναι. Είτε με αυτή την μαχητικής και ανυποχώρητης αντίστασης, μέχρι να επιτύχουμε τον κοινό σκοπό που θέτει το παγκόσμιο φοιτητικό-νεολαιίστικο αντιπολεμικό κίνημα, είτε με την μεριά της σιωπηλής ανοχής και αδιαφορίας. Ας μην ξεχνάμε πόσες φορές φωνάξαμε «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» όλο αυτό το διάστημα που κατεβαίναμε στους δρόμους, ας μην ξεχάσουμε την πορεία για τα 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου που κατέληξε στην Ισραηλινή πρεσβεία, ας μην ξεχάσουμε όλες τις δράσεις που κάναμε τόσο καιρό ως ένδειξη αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό. Είναι η στιγμή να κλιμακώσουμε και εμείς τον αγώνα, είναι η στιγμή να αναλογιστούμε τι αγώνες πρέπει να δώσουμε σε μία τέτοια κατάσταση, είναι η στιγμή να επιλέξουμε με ποια μεριά της ιστορίας είμαστε.

Παύση κάθε δίωξης του αναρχικού φοιτητή που συνελήφθη για παρέμβαση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο ΕΜΠ

Η τρομοκρατία κράτους και πρυτανικών αρχών δεν θα περάσει!

Την Παρασκευή 31 Μάη συνελήφθη φοιτητής και μέλος της πρωτοβουλίας αναρχικών φοιτητών/-τριών Αθήνας για παρέμβαση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, που πραγματοποιήθηκε στο ΕΜΠ στις 30/5. Συγκεκριμένα ομάδες ΔΙΑΣ και ΟΠΚΕ συνέλαβαν τον σύντροφο δυο στενά πριν φτάσει στο σπίτι του και τον μετέφεραν στη ΓΑΔΑ, αποδίδοντάς του τις κατηγορίες της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και της απείθειας. Η δίωξη αυτή ήρθε ύστερα από μήνυση που υπέβαλαν οι πρυτανικές αρχές του ΕΜΠ, ενώ βασικός μάρτυρας κατηγορίας είναι ο κοσμήτορας της σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών. Η δίκη του αναρχικού φοιτητή ορίστηκε για την Τρίτη 4 Ιούνη στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Η δίωξη αυτή, όπως και η εκκένωση του ελευθεριακού στεκιού Primavera στο ΑΠΘ τη Δευτέρα 3 Ιούνη από δυνάμεις των ΟΠΚΕ προκειμένου να δοθεί σε ιδιώτες, αποτελεί κομμάτι των αντικοινωνικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση και συγκεκριμένα στα πανεπιστήμια, της τρομοκρατίας από κράτος και πρυτανικές αρχές που επιχειρείται να επιβληθεί στους φοιτητικούς αγώνες και της επίθεσης στον κοινωνικό χαρακτήρα του ασύλου με σκοπό τη ριζική μεταβολή των σχολών και τη μετατροπή τους από πεδία ζύμωσης, αμφισβήτησης και αγώνα σε χώρους πλήρως αποστειρωμένους και ελεγχόμενους.

Ο κοινωνικός χαρακτήρας του ασύλου βρίσκεται διαχρονικά στο στόχαστρο της εξουσίας, είτε μέσα από τις κατασταλτικές επιχειρήσεις του κράτους είτε μέσα από μια σειρά νομοσχεδίων που προωθούν την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη φήμωση και την καταστολή των αγωνιζόμενων φοιτητών με πειθαρχικά, διαγραφές και δίωξεις και την αποκοπή του από την ιστορία δεκαετιών κοινωνικών και ταξικών αγώνων που ξέσπασαν εντός του.

Σε αυτό το πλαίσιο φοιτητές και φοιτήτριες που ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού και στη συνεργασία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με το κράτος του Ισραήλ βρίσκονται αντιμέτωποι με τις πρυτανικές αρχές που λειτουργούν ως μπροστάρης του υπουργείου καταστολής.

Από την πλευρά μας στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους φοιτητές και τις φοιτήτριες που αγωνίζονται τόσο στον ελλαδικό χώρο όσο και διεθνώς, επιχειρώντας να διασώσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια απέναντι σε ένα φρικιαστικό έγκλημα μαζικής κλίμακας που συντελείται μπροστά στα μάτια ολόκληρου του κόσμου. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους αναρχικούς φοιτητές και τις φοιτήτριες που έδωσαν και συνεχίζουν να δίνουν μάχες για να παραμείνει το άσυλο πεδίο αγώνα, κινητοποιήσεων και οργάνωσης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

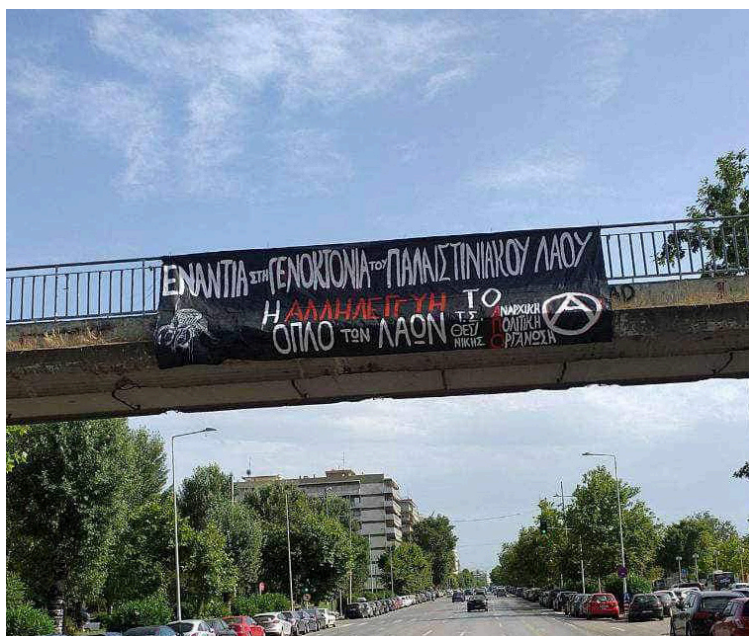
ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Η δίκη αναβλήθηκε για 19/11/24

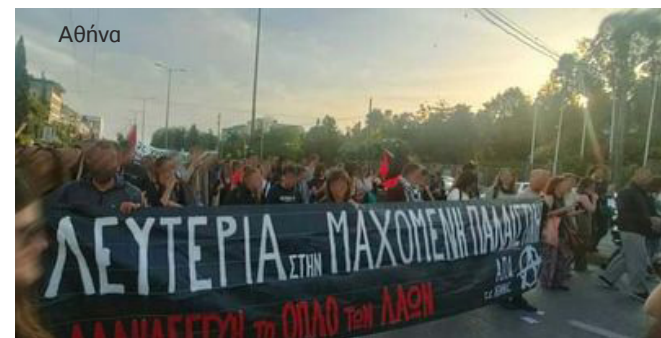
Τοπικός συντονισμός Αθήνας
– Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Παρέμβαση με ανάρτηση πανό του Τοπικού Συντονισμού Θεσσαλονίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης - ΟΣ στην αερογέφυρα του Makedonia Pallace στην περιοχή του Φαλήρου σε ένδειξη αλληλεγγύης με τον παλαιστινιακό λαό.

Θεσσαλονίκη

Αθήνα

Αποσπάσματα μεταφράσεων από κείμενα που δημοσιεύτηκαν στην ιστοσελίδα *Crimethink* για τις καταλήψεις Πανεπιστημίων στην Αμερική σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη

Ενημέρωση από το εσωτερικό του κατειλημμένου Cal Poly Humboldt

Τη Δευτέρα 22 Απριλίου, μια ομάδα 45 φοιτητών, αποφοίτων και μελών της κοινότητας κατέλαβε το Siemens Hall στην πανεπιστημιούπολη Cal Poly Humboldt στην ακραία βόρεια ακτή της Καλιφόρνιας σε ένδειξη αλληλεγγύης προς όσους αντιμετωπίζουν τη γενοκτονία στη Γάζα.

Μέσα σε μια ώρα, η αστυνομία της πανεπιστημιούπολης προσπάθησε να διαπραγματευτεί με τους καταληψίες, οι οποίοι στάθηκαν δυνατοί και αρνήθηκαν να βγουν από το κτίριο. Λίγο αργότερα, εμφανίστηκαν αστυνομικοί από κάθε τμήμα της κομητείας -συμπεριλαμβανομένων ενός ελικοπτέρου, μονάδων K-9 και αστυνομικών εκτός υπηρεσίας. Οι φοιτητές απάντησαν με τη μαζικοποίηση τους.

Το αρχικό σχέδιο των αστυνομικών να πραγματοποιήσουν μαζική σύλληψη ματαιώθηκε από μια σειρά συγκρούσεων τόσο μέσα όσο και έξω από το κτίριο. Οι καταληψίες απέκρουσαν τις επιθέσεις της αστυνομίας, παρά το γεγονός ότι αντιμετώπισαν βιαιότητες που δεν έχουμε ξαναδεί την τελευταία δεκαετία αγώνων στην κομητεία Humboldt. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η αστυνομία χρησιμοποίησε τόσο τα γκλομπ όσο και τις ασπίδες ως όπλα για να χτυπήσει τους διαδηλωτές. Στα χέρια της αστυνομίας, κάθε εργαλείο είναι όπλο [...]

Η αστυνομία συνέλαβε δύο άτομα και τα έσυρε από τα μαλλιά έξω από το κτίριο - προκαλώντας πολλαπλές κρανιακές κακώσεις σε ένα άλλο άτομο, με αποτέλεσμα να χρειαστεί να μεταβεί στο νοσοκομείο και να κάνει αρκετά ράμματα. Πολλοί ακόμη άνθρωποι έμειναν με τραύματα στο κεφάλι και τουλάχιστον ένας με διάσειση.

Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, η αστυνομία οδήγησε ένα πανεπιστημιακό φορτηγό μέσα στο πλήθος, σπρώχνοντας τους διαδηλωτές προς τη γραμμή των MAT. Ωστόσο, παρά την κτηνωδία αυτή, γινόταν όλο και πιο εμφανές ότι η αστυνομία ήταν εντελώς απροετοίμαστη να αντιμετωπίσει τη σφοδρότητα και την ευφυΐα των φοιτητών-καταληψιών. Η αστυνομία απωθήθηκε σωματικά από την αίθουσα Siemens Hall και στήθηκαν τεράστια οδοφράγματα από αντικείμενα μέσα στο κτίριο, όπως καρέκλες, γραφεία, κάδους απορριμμάτων και πόρτες που είχαν αφαιρεθεί από τους μεντεσέδες τους.

Η αστυνομία περικύκλωσε το κατειλημμένο κτίριο και ένα μεγάλο πλήθος φοιτητών, καθηγητών και άλλων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας τους περικύκλωσε, φωνάζοντας "Αποκλιμακώστε φεύγοντας!" και "Λαϊκή δύναμη! Είμαστε πιο δυνατοί!" μεταξύ άλλων συνθημάτων. (στη "Μπάτσοι πάε σπίτι")

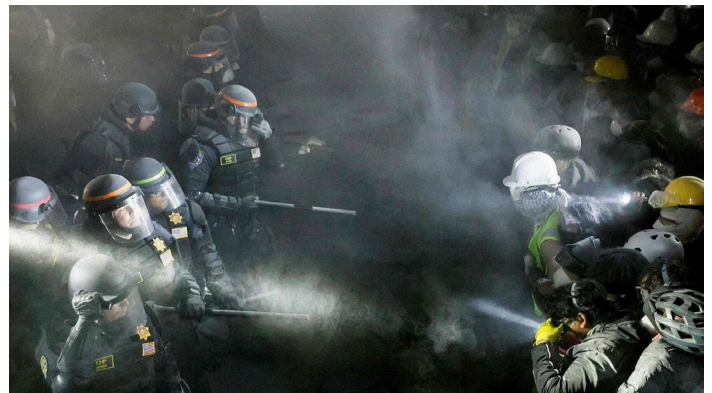
Μετά από έξι ώρες αντιπαράθεσης, η αστυνομία τα μάζεψε και πήγε σπίτι της. Εκατοντάδες φοιτητές εισέβαλαν στο κτίριο και αγκάλιασαν χαρούμενα τους καταληψίες. Ο διαχωρισμός που επέβαλε η αστυνομία κατέρρευσε και καταφέραμε να πάρουμε το πάνω χέρι. Το πανεπιστήμιο κήρυξε τριήμερο λουκέτο. Για εμάς, αυτό είναι μόνο η αρχή!

Πατί το κράτος δεν μπορεί να συμβιβαστεί με το Κίνημα Αλληλεγγύης στη Γάζα

Στις 17 Απριλίου, φοιτητές και φοιτήτριες του Πανεπιστημίου Κολούμπια έστησαν σκηνές εντός της πανεπιστημιούπολης σε ένδειξη αλληλεγγύης στη Γάζα. Αφού η διοίκηση κάλεσε την αστυνομία της Νέας Υόρκης σε μια αποτυχημένη προσπάθεια να καταστείλει την κινητοποίηση, φοιτητές σε όλη τη χώρα δημιούργησαν δικούς τους καταυλισμούς και καταλήψεις.

[...] Αφού οι φοιτητές άρχισαν να καταλαμβάνουν το Κολούμπια σε ένδειξη αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους, οι καταλήψεις και οι κατασκηνώσεις των φοιτητών εξαπλώθηκαν σαν πυρκαγιά, καταλαμβάνοντας πάνω από εκατό πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο. Πάνω από δύο χιλιάδες φοιτητές έχουν συλληφθεί. Κάθε μέρα γίνονται νέες καταλήψεις και νέες δράσεις. Ξανά και ξανά, η αστυνομική καταστολή εξοργίζει φοιτητές,

Η αστυνομία κάνει στρατιωτικού τύπου εισβολή στις καταλήψεις αλληλεγγύης για να "διατηρήσει την ειρήνη" και να προφυλάξει την "ασφάλεια" των φοιτητ(ρι)ών

καθηγητές και μέλη της κοινότητας, προσελκύοντας όλο και μεγαλύτερο αριθμό ατόμων σε όλο και πιο μαχητικές διαδηλώσεις. Το κίνημα για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης αναπτύσσεται με αλματώδεις ρυθμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες ως συνέπεια της γενναιότητας των διαδηλωτών και των μπλόκων τους, τους τελευταίους έξι μήνες. Πιο πρόσφατα, αναπτύσσεται χάρη στους καταληψίες που είναι πρόθυμοι να διακινδυνεύσουν τη σύλληψη, την αστυνομική βία, τη δυσφήμιση, την δημοσίευση προσωπικών τους πληροφοριών, τα πειθαρχικά και τις διαγραφές.

Στις 30 Απριλίου, η αστυνομία οργάνωσε μια στρατιωτικοποιημένη επιδρομή στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, κλειδώνοντας άλλους φοιτητές και μέλη ΔΕΠ μέσα σε κοιτώνες και χώρους στέγασης της πανεπιστημιούπολης, κρατώντας τους όμηρους, ενώ παράλληλα χτυπούσαν και συλλάμβαναν διαδηλωτές. Παρόμοιες σκηνές διαδραματίστηκαν και στο Πανεπιστήμιο City της Νέας Υόρκης (CUNY). Η αστυνομία πέταξε δακρυγόνα εναντίον φοιτητών στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Φλόριντα στην Τάμπα και επέτρεψε σε φασίστες και σιωνιστές να επιτεθούν σε καταυλισμό στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια στο Λος Άντζελες (UCLA) με σπρέι πιπεριού και πυροτεχνήματα ενώ παράλληλα ενεπλάκησαν σε συγκρούσεις με φοιτητές σε όλη τη χώρα.

Ωστόσο, όσο η καταστολή κλιμακωνόταν, το ίδιο έκανε και η αντίσταση. Το κίνημα απέκτησε την αρχική του δυναμική όταν φοιτητές στο Κολούμπια επέστρεψαν αμέσως με νέα «κατασκίνηση» μετά την εκδίωξη της πρώτης από την αστυνομία. Παρόμοιες ιστορίες διαδραματίστηκαν από το Τέξας μέχρι την Καλιφόρνια και το Ιλινόις. Όταν το αστυνομικό τμήμα του Λος Άντζελες ενώθηκε με φασίστες στην προσπάθεια να εκδιώξουν το κίνημα αλληλεγγύης στη Γάζα στο UCLA, οι διαδηλωτές με κράνη και ασπίδες τους κράτησαν σε απόσταση επί οκτώ ώρες.

Στο πανεπιστήμιο του Τέξας Όστιν φοιτητές καταλαμβάνουν το γκαζόν

Στις 24 Απριλίου, φοιτητές, καθηγητές και μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας συγκεντρώθηκαν στο campus του Austin του Πανεπιστημίου του Τέξας για να διαδηλώσουν ενάντια στη συνενοχή της πανεπιστημιακής διοίκησης στη συνεχιζόμενη γενοκτονία στη Γάζα. Φοβούμενες μια επανάληψη των αναταραχών που έλαβαν χώρα στο Πανεπιστήμιο Columbia και στην υπόλοιπη χώρα, οι αρχές της πανεπιστημιούπολης κινητοποίησαν έναν τεράστιο αριθμό αστυνομικών δυνάμεων ως απάντηση. Ωστόσο, παρά τις συλλήψεις και τη βία, οι διαδηλωτές τελικά υπέρισχυσαν και ξεπέρασαν την αστυνομία.

[...] Οι δράσεις αλληλεγγύης με «πρώτη γραμμή» τις φοιτήτριες στα πανεπιστήμια πραγματοποιούνται ήδη εδώ και έξι μήνες. Την τελευταία εβδομάδα, ωστόσο, έχουν κλιμακωθεί, με κατασκηνώσεις και απεργίες

σε περισσότερα από 40 πανεπιστημιούπολεις σε όλη τη χώρα. Φοιτητές από την Αυστραλία, την Ιταλία και τη Γαλλία οργάνωσαν τις δικές τους κατλήψεις και άλλες δράσεις σε ένδειξη αλληλεγγύης. Τις τελευταίες 48 ώρες, νέες κατλήψεις εμφανίστηκαν σε τουλάχιστον δεκατέσσερις πανεπιστημιούπολεις των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον τριών κατλήψεων -στην Ατλάντα, τη Φιλαδέλφεια και την Ουάσινγκτον- που αποτελούν δια-ιδρυματικές συνεργασίες. Η αστυνομία έχει εκκενώσει ορισμένες από αυτές, αλλά αυτές συνεχίζουν να διατηρούν τη θέση τους. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, τουλάχιστον έξι σχολές έχουν οργανώσει διαδηλώσεις αποχώρησης από τα κτήρια και αποχής από τα μαθήματα. Δύο σχολές προχώρησαν σε κατλήψεις πανεπιστημιακών κτιρίων.

[...] Στις ομιλίες τους, ορισμένοι από τους φοιτητές-ακτιβιστές συνέδεσαν άμεσα το εν εξελίξει κίνημα με την πανεθνική εξέγερση που έλαβε χώρα το 2020 ως απάντηση στις δολοφονίες του Τζορτζ Φλόιντ, της Μπρένα Τέιλορ και άλλων.

Μετάφραση: Quieta Movere

ΕΦΥΓΕ ΣΤΑ 94 ΤΗΣ Η ΝΟΡΑ ΚΟΡΤΙΝΙΑΣ

Η μητέρα όλων των αγνοουμένων της δικτατορίας της Αργεντινής, μετά από 47 χρόνια αδιάκοπου αγώνα με τις Μπότερες της Πλατείας του Μάη. «Όλα είναι παιδιά μας», ήταν το σύνθημα των Μπότερων, που ενέπνευσε όλα τα κινήματα των θυμάτων της κρατικής τρομοκρατίας στη λατινοαμερικανική ήπειρο. Την απείλησαν, τη συνέλαβαν, τη φυλάκισαν, εξαφάνισαν πολλές συντρόφισσές της, αλλά η Νορίτα πάντα επέστρεφε στην Πλατεία παλεύοντας με τις υπόλοιπες μπότερες και γιαγιάδες για την Αλήθεια, τη Δικαιοσύνη, και τη Συλλογική Μνήμη.

Η Νορίτα πέθανε και ποτέ δεν έμαθε τι συνέβη στον μεγάλο της γιο, Κάρλο Γκουστάβο, τη μέρα εκείνη του 1977, που εκείνος έφυγε για τη δουλειά του και δεν επέστρεψε ποτέ. Αυτή η εξαφάνιση ήταν που την κινητοποίησε να αγωνίζεται μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωής της, μια εξαφάνιση την οποία περιέγραφε ως «μια παρατεταμένη αγωνία», ως «ένα διαρκές έγκλημα που συνετελείται κάθε μέρα».

Από τη δεκαετία του '70 μέχρι σήμερα, δεν υπήρξε κινητοποίηση χωρίς την παρουσία της Νορίτα με το λευκό μαντίλι της: από τη συμπαράσταση στους απεργούς της Τέλαμ, μέχρι το κίνημα για τη νομιμοποίηση των εκτρώσεων, από την υποστήριξη των συγγενών του Σαντιάγο Μαλτονάδο και των ίδιων των κοινοτήτων Μαπούτσε, στις διαμαρτυρίες ενάντια στην αστυνομική βία και τον πρόσφατο νόμο της «εύκολης σκανδάλης», από την εξέγερση του 2001, μέχρι την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης σήμερα, πλάι στο φοιτητικό κίνημα.

Αλλά και δεν υπήρξε άλλη μορφή που να ενσαρκώνει με καλύτερο τρόπο την ουσία της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Δεν ξεχνάμε τη διαρκή συμπαράσταση της στον παλατινικό λαό, το ταξίδι της στο Κουρδιστάν για την ανταλλαγή εμπειριών με τις κούρδισσες αγωνίστριες, την παρουσία της στην Ονδούρα, όπου συνδέθηκε με το εκεί κίνημα για την απόδοση δικαιοσύνης για τη δολοφονία μιας άλλης αγωνίστριας, της Μπέρτα Κάσερες.

Τι αξιοθαύμαστη ζωή, να πεθαίνεις αγωνιζόμενη και πλάι σε κάθε δίκαιο σκοπό, πάντα στη σωστή πλευρά της Ιστορίας.

«Βρίσκομαι οπουδήποτε για να συνοδεύσω τους αγώνες ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση, επειδή, απλούστατα, θέλω να αλλάξω αυτόν τον άδικο κόσμο. Μετά από πολλά χρόνια θα μου άρεσε να με θυμούνται με το χαμόγελό μου και με αυτήν την κραυγή που σημαίνει όλα όσα νιώθω μέσα μου: ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!»

Πηγή: fb Tierra y Libertad

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ - ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ Δ.Μ. ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!

Στις 7 Οκτώβρη του 2020, την ημέρα απόφασης για την δίκη της Χρυσής Αυγής, πραγματοποιήθηκε μια από τις μεγαλύτερες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις των τελευταίων ετών έξω από το Εφετείο Αθηνών. Μαζί με δεκάδες χιλιάδες άλλους αντιφασίστες/στρίες, αναρχικούς /ες και αγωνιστές/στρίες βρεθήκαμε εκείνη τη μέρα στον δρόμο, με το πολιτικό μας κάλεσμα από κοινού με άλλες ομάδες για να διαδηλώσουμε ενάντια στα δολοφονικά τάγματα εφόδου, τη μισαλλοδοξία, τον ρατσισμό, τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και το θρέφει.

Τα αντιφασιστικά συνθήματα που ηκούσαν την ώρα ανακοίνωσης της απόφασης και οι συγκρούσεις με την αστυνομία έκαναν ξεκάθαρο, για μια ακόμα φορά, ότι δεν τρέφουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης και των αποφάσεων της και ότι η μόνη απάντηση απέναντι στον φασισμό είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής απειθείσης και η σύγκρουση με τον κόσμο του κράτους και του κεφαλαίου

Τέσσερα χρόνια μετά τη μεγαλειώδη αυτή αντιφασιστική συγκέντρωση, γινόμαστε μάρτυρες μιας ακόμα κατασκευασμένης κατηγορίας από το κράτος, τις δικαστικές αρχές και τους μπάτσους εις βάρος ενός μέλους του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια. Ειδικότερα, με αφορμή τα γεγονότα της 7ης Οκτώβρη του 2020 έχει σχηματιστεί μια δικογραφία που απευθύνεται στον σύντροφό μας Δ.Μ., ο οποίος κατηγορείται για τα πλημμελήματα της διατάραξης κοινής ειρήνης και της διακεκριμένης φθοράς. Η συγκεκριμένη, ασφαλίτικου τύπου δίωξη βασίζεται σε έναν μεγάλο όγκο αυθαίρετου οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο, φωτογραφίες, αμοντάριστα πλάνα) που καταγράφουν τη μέρα της συγκέντρωσης, το οποίο συλλέχθηκε από μπάτσους και ρουφιάνους δημοσιογράφους και δεν αιτιολογεί με κανένα τρόπο τις κατηγορίες εις βάρος του.

Οι σημειωμένες δικογραφίες δεν είναι καινούριο εργαλείο στη φαρέτρα τους κράτους και των αρχών. Η συγκεκριμένη περίπτωση όμως, αποτελεί μία κραυγαλέα απόπειρα κρατικού ρεβανσισμού απέναντι σε μία από τις μαζικότερες διαδηλώσεις των τελευταίων δέκα χρόνων, ταυτόχρονα με την ειδική στοχοποίηση του συντρόφου, ο οποίος ούτε προσήχθη ούτε συνελήφθη εκείνη την ημέρα, αλλά οι κατηγορίες που του αποδίδονται προκύπτουν από, κατά πολύ μεταγενέστερες, διεργασίες μέσα στη ΓΑΔΑ. Η δικογραφία αυτή, υπηρετεί έναν πάγιο στόχο της εξουσίας. Αποσκοπεί στο να

τρομοκρατήσει τους αγωνιζόμενους, να τους απομονώσει από το κοινωνικό σώμα, να τους κρατήσει σε ένα ιδιότυπο καθεστώς ομηρίας και, εν τέλει, να τους εκδικηθεί για αυτό ακριβώς που κάνουν, να αγωνίζονται ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας.

Πιο συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά τον σύντροφό μας Δ. Μ. είναι γεγονός ότι πρόκειται για έναν οργανωμένο αναρχικό που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα με συνέπεια, όντας εδώ και χρόνια σταθερό μέλος πολιτικών δομών που αδιάλειπτα βρίσκονται σε κάθε πεδίο που ξεσπούν οι κοινωνικές και ταξικές αντιτάσεις. Έτσι, έχει πέσει στα χέρια των κατασταλτικών μηχανισμών ξανά στο παρελθόν, μαζί με άλλους συντρόφους και συντρόφισσες, στο πλαίσιο της συλλογικής αναρχικής δράσης, αντιφασιστικών κινητοποιήσεων, κινήσεων αλληλεγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους και υπεράσπισης των δημόσιων χώρων. Είναι αδιαμφισβήτητο πως το κράτος τον στοχοποιεί για να χτυπήσει ένα ενεργό μέλος του αγώνα. Καθώς και πως η δίωξή του αποτελεί επίθεση απέναντι σε όλους και όλες μας.

Εξάλλου, η πολύ συγκεκριμένη σχέση του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια με τη δικαστική υπόθεση της Χρυσής Αυγής είναι γνωστή. Μετά από την επίθεση που δέχτηκε το στέκι το 2008 από τάγμα εφόδου της Χ.Α., το Αντίπνοια ήταν παρόν στο δικαστικό αγώνα που ακολούθησε, από το πρωτόδικο, ως το εφετείο αλλά και στη δίκη της Χ.Α. για εγκληματική οργάνωση που οδήγησε στην απόφαση της 7η Οκτώβρη. Το στέκι έδωσε δυναμικό παρόν και μετά τη δολοφονία του μετανάστη – εργάτη Σ. Λουκμάν, και στον δρόμο με συγκεντρώσεις και πορείες καθώς και με τη συνεπή του παρουσία στα δικαστήρια που ακολούθησαν απέναντι στους δύο φασίστες – δολοφόνους. Με την παρουσία μας μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες, από κοινού με άλλους συντρόφους/ισσες, δεν αφήσαμε στους φασίστες ούτε σπιθαμή γης για να συνεχίσουν το μισαλλόδοχο έργο τους. Έγινε σαφές πως δεν μπορεί να επιτευχθεί καμία «ομαλή συνύ-

παρξη» με τους φασίστες, καθώς και πως το κράτος δεν αποτελεί εγγυητή της κοινωνικής νομιμότητας αλλά πως αυτό γεννά και θρέφει τον φασισμό. Έτσι, η δίωξη αυτή, φαίνεται να είναι ιδιαίτερος βολική για την εξουσία που ανέκαθεν καλλιεργεί τη θεωρία των δύο άκρων, εντελώς προκλητική προς όλους τους αναρχικούς και αγωνιστές, που ξέρουμε καλά ότι το παρακράτος των φασιστών – ναζι βασίζεται στην ευνοϊκή μεταχείριση από τις αρχές για τα εγκλήματα τους.

Η συγκεκριμένη δίωξη δεν αποτελεί, βέβαια, μεμονωμένο περιστατικό αλλά είναι κομμάτι μιας ευρύτερης κατασταλτικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει το κράτος απέναντι σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου. Μεσα σε μια περίοδο όπου το ίδιο το σύστημα που καταπιέζει και εκμεταλλεύεται τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα συγκαλύπτει βιαστές, παιδοβιαστές και κυκλώματα trafficking, αθλώνοντας τους ενόχους και τρομοκρατώντας τα θύματα, φιμώνοντας όσες καταφέρνουν να σπάσουν την σιωπή, που δολοφονεί στα υδάτινα και χερσαία σύνορα καθώς και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης πρόσφυγες και μετανάστες, συμμετέχει στην γενοκτονία του λαού της Παλαιστίνης στηρίζοντας την πολεμική μηχανή-κράτος του Ισραήλ, εξοθλιώνει όλο και περισσότερο την κοινωνία με την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, με αντεργατικούς νόμους και αντιεκπαιδευτικά νομοσχέδια, δίνει δημόσιο χώρο στους φασίστες ενώ παράλληλα προωθεί την εμπορευματοποίηση και ανάπλαση των Εξαρχείων και ευρύτερα τους δημόσιους χώρους, εκκενώνει καταλήψεις και καταστέλλει τους αγωνιζόμενους με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς, διώξεις και βασανιστήρια ενώ στοχοποιεί ιδιαίτερα το αναρχικό κίνημα, προχωράει σε διώξεις ακόμη και για προσωπικές αναρτήσεις αγωνιστών που τοποθετούνται, δημόσια, εκφράζοντας τις απόψεις τους και συλλαμβάνει αγωνιστές έξω από το σπίτι τους για την πολιτική παρέμβαση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο ΕΜΠ.

Από την δική μας πλευρά, ως αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας που δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα περισσότερο πέρα από φτώχεια, εξοθλίωση και πόλεμο. Από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις αντίστασης και μνήμης για τον Π.Φύσσα και το Σ. Λουκμάν, τις μαχητικές συγκεντρώσεις σε διάφορες στιγμές της δίκης της ΧΑ (με

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Αντιφασιστικό 2ήμερο στην Κατάληψη Libertatia

Στις 18 και 19 Μάη πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη Libertatia 2ήμερο αντιφασιστικό φεστιβάλ. Το πολιτικό σκεπτικό αυτού του φεστιβάλ βασίστηκε στη διερεύνηση του φασιστικού φαινομένου στο σήμερα, στη σύνδεση των επιμέρους αγώνων εναντίον του και στην ανάδειξη του αντιφασιστικού προτάγματος, το οποίο φέρει και η κατάληψη Libertatia ως δομή που χτυπήθηκε από γκρούπες φασιστών κατά τη διάρκεια του συλλαλητηρίου για την ελληνικότητα της Μακεδονίας, το 2018.

“Η απόφαση μας να κρατήσουμε ζωντανή αυτή τη δομή του κινήματος, ανοικοδομώντας τη με τα δικά μας μέσα και με την πολύτιμη βοήθεια του αλληλέγγυου κόσμου και της γειτονιάς, έκανε και κάνει δυνατή τη συνέχιση της πολιτικής μας δράσης. Θεωρούμε σημαντικό πως, παρά της επιμονή του κράτους να εμποδίσει με τρεις αλληπάλληλες εισβολές της αστυνομίας τη διαδικασία της ανοικοδόμησης, εμείς κόντρα σε πείσμα όλων καταφέραμε να συνεχίσουμε τις εργασίες και τις δράσεις μας μέσα και έξω από την κατάληψη, καθώς και να δημιουργήσουμε καινούριες ομάδες, όπως η ομάδα βιβλιοθήκης (δανειστική, βιβλιοπωλείο), η διαχειριστική συνέλευση (για οργάνωση των εργασιών ανοικοδόμησης και των εκδηλώσεων του χώρου), το δίκτυο καλλιτεχνών (μια καλλιτεχνική και όχι μόνο ομάδα).

Ακόμα, μέσα από αυτό το φεστιβάλ επιθυμήσαμε και την ανάδειξη του αντιφασιστικού προτάγματος στον δρόμο, στις γειτονιές, στις πλατείες, καθώς δεν πρέπει ν’ αφήσουμε ούτε σπιθαμή στον φασισμό που τον γεννά και τον θρέφει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Η ολοένα και μεγαλύτερη συντηρητικοποίηση της κοινωνίας κατά τα τελευταία χρόνια δημιουργεί συνεχώς ένα πρόσφορο έδαφος για την καλλιέργεια φασιστικών αντιλήψεων, ενώ ο ευρύτερος χώρος της ακροδεξιάς βρίσκεται σε μια περίοδο ζυμώσεων, με νέα μορφώματα να εμφανίζονται στο

δημόσιο πεδίο ή και στον δρόμο, όπως για παράδειγμα τον περασμένο Νοέμβρη στην Αθήνα. Στόχος μας ήταν να αναδειχθεί η ύπαρξη των φασιστικών σχηματισμών στο σήμερα, να αναδειχθεί η σημασία της συνεχούς κι επίμονης παρουσίας κατά τη διάρκεια της δίκης της ΧΑ, η παρουσία του αντιφασιστικού κι ευρύτερου κινήματος σε διάφορα πεδία, καθώς και οι απαντήσεις που δίνονται στον δρόμο απέναντι στη φασιστική βία, με προτάγματα την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, την αυτοοργάνωση.

Έτσι, την πρώτη μέρα πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με τίτλο “Η φασιστική παρουσία στον ελλαδικό χώρο στο σήμερα, η εξέλιξη του δικαστηρίου της Χ.Α. και η σημασία των κινηματικών απαντήσεων” με ομιλητές μέλος του συλλόγου “Πάυλος Killah Ρ Φυσσας”, τη Μάγδα Φύσσα, τον Α. Συρίγο - δικηγόρο υποστήριξη κατηγορίας στο εφετείο της Χ.Α. και τον τοπικό συντονισμό Θεσ/νίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων. Έπειτα ακολούθησε live μουσική με πολιτικό τραγούδι. Την δεύτερη μέρα πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με τίτλο “Η σημασία της υπεράσπισης των δομών του αγώνα απέναντι στη φασιστική βία” με ομιλητές την Κατάληψη Libertatia, την Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 και το Αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια και ακολούθησε νέο-META-Cabaret από το Δίκτυο Καλλιτεχνών. Τις πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις παρακολούθησαν δεκάδες κόσμου γεμίζοντας την αυλή της κατάληψης.

Απέναντι στις δολοφονικές επιθέσεις και την καταστροφική μανία των φασιστών και του κράτους εμείς απαντάμε με αγάπη, αγώνα, δημιουργία και αλληλεγγύη!

Για έναν κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους.”

Κατάληψη Libertatia

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

κορυφαίο παράδειγμα τη συγκέντρωση και τις συγκρούσεις που ξέσπασαν με φασίστες και μπάτσους εντός της δικαστικής αίθουσας κατά την εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού), τις κεντρικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και τις εδαφικές μάχες στις γειτονιές, μέχρι τα οδοφράγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο. Δεν ξενάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Μέσα από τους κοινωνικούς- ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πολύπλοκο και ισχυρό σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνίζομαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δι-

καστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας. Δεν υπάρχει δίλημμα αστική δημοκρατία ή φασισμός. Το μόνο πραγματικό δίλημμα είναι κράτος και καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση.

Ο αναρχικός Δ.Μ. είμαστε όλοι μας, και είμαστε χιλιάδες, όλοι όσοι βρέθηκαν εκείνη την ημέρα έξω από το Εφετείο. Μέσα από αυτή τη μεθοδευμένη δίκωξη καταδεικνύεται ο τρόπος του κράτους απέναντι στις δυνατότητες ενός μαζικού και μαχητικού κινήματος, και η εκδικητικότητά του απέναντι στους πολιτικούς του αντιπάλους. Για άλλη μια φορά, επιχειρεί να στοχοποιήσει και να ποινικοποιήσει τους αγώνες όσων παλεύουν για το γκρέμισμα του σάπιου κόσμου της Εξουσίας, επιδιώκοντας να εξοντώσει του αγωνιστές και τις αγωνίστριες

σωματικά, ηθικά και οικονομικά. Απέναντι σε αυτές τις μεθοδεύσεις, στεκόμαστε αλληλέγγυοι με όλους όσοι αντιστέκονται μαχητικά σε κράτος, κεφάλαιο και φασίστες. Απέναντι στη ζωή που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές, ο μόνος δρόμος είναι το γκρέμισμα του κόσμου του Κράτους και του Κεφαλαίου και η οικοδόμηση ενός κόσμου Ελευθερίας, Ισότητας, Αλληλεγγύης.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΜΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

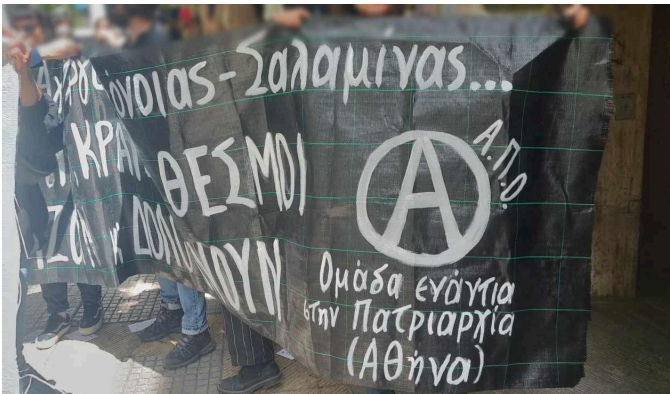
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχικό - Αντιεξουσιαστικό Στέκι Αντίπνοια

Παρέμβαση έξω από το free thinking zone κατά την ομιλία του Μ. Χρυσοχοϊδη, σε εκδήλωση για την έμφυλη βία στις 27 Απρίλη

Στις 27/4 ως Ομάδα ενάντια στην Πατρι-αρχία παρεμβήκαμε στην εκδήλωση για τις γυναικοκτονίες στο βιβλιοπωλείο free thinking zone, με ομιλητή τον πολιτικό προϊ-στάμενο των μπάτσων Μ. Χρυσοχοϊδη και με κυδαίο τίτλο "Πατί μας σκοτώνουν, υπουργέ μου;". Μαζί με άλλες συντρόφισσες, που συ-γκεντρώθηκαν στο ίδιο σημείο, σταθήκαμε με πανό, μπροστά στον αστυνομικό φραγμό, πε-τώντας τρικάκια και φωνάζοντας συνθήματα.

Επιλέξαμε να παρέμβουμε για να καταδεί-ξουμε για άλλη μια φορά πως παρά τις συ-στηματικές προσπάθειες αποσιώπησης και συγκάλυψης των πραγματικών υπευθύνων για την βαρβαρότητα την οποία βιώνουμε, αυτοί δεν είναι άλλοι από το ίδιο το κράτος, τους θεσμούς και τους μηχανισμούς του. Για να καταδείξουμε την υποκρισία του καθεστω-τικού φεμινισμού που δίνει βήμα και εν τέλει ξεπλένει το σύστημα που προάγει, εκτρέφει και συγκαλύπτει την έμφυλη βία. Για να φωνά-ξουμε για άλλη μια φορά, πως η έμφυλη βία είναι θεσμική βία και αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής-καπιταλιστικής-πατριαρχικής βαρβαρότητας.

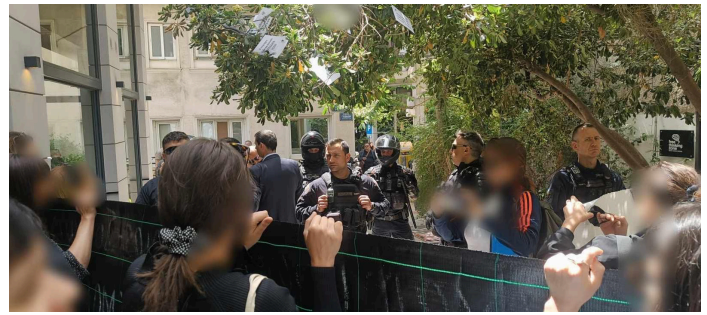

Στις 4 Ιουνίου ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις των δικηγόρων του Ζακ Κωστόπουλου/ της Zackie- oh!, όπως επίσης και η αγόρευση του δικηγόρου του δολοφόνου- Δημόπουλου. Στην επόμενη δικάσιμο Τρίτη 11/6 -ημέρα όπου αναμενόταν η δευτεροβάθμια απόφαση- μετά την εσκεμμένα μακροσκελή αγόρευση του δικηγόρου του δολοφόνου Χορταριά η έδρα προχώρησε σε αναβολή της έκδοσης της απόφασης για 10/07. Με την ανακοίνωση της

Δεν ξεχνάμε τις δε-κάδες γυναικοκτονίες τα τελευταία χρόνια, με αρκετούς από τους δράστες να έχουν κα-ταγγεληθεί επανειλημ-μένα από τα θύματα στις αστυνομικές αρχές, καταγγελίες τις οποίες αγνόησαν, όπως στην περίπτωση της Κυριακής που δολοφονήθη-κε έξω από το ΑΤ Αγ. Αναργύρων καθώς και εκείνη της 43χρονης γυναίκας που δολοφο-νήθηκε από τον πρώην σύντροφό της, τον οποίο είχε καταγγείλει και μπνύσει στο ΑΤ Σαλαμίνας. Δεν ξεχνάμε τις γυναικοκτονίες με δράστες μπάτσους-συζύγους των θυμάτων, όπως η πρόσφατη δολοφονία της 42χρονης γυναίκας στην Καλαμαριά της Θεσσαλονίκης. Δεν ξεχνάμε τους βιασμούς στα αστυνομικά τμήματα και τις δολοφονίες και κακοποιήσεις προσφύγων και μεταναστριών στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο. Δεν ξεχνάμε την κατα-σταλτική βία απέναντι στις αγωνιζόμενες και τους αγωνιζόμενους με ξυλοδαρμούς, επιθέ-σεις και κακοποιήσεις ως επίσημη κρατική πο-λιτική καθυπόταξης και τρομοκράτησης, όπως

πριν λίγες μέρες στην πορεία για τη δολοφο-νία της Κυριακής στην Αθήνα, που περικυκλώ-θηκε και χτυπήθηκε από τα ΜΑΤ. Τις δολοφονίες από τα ένστολα καθάρ-ματα της ΕΛΑΣ όσων το ίδιο το σύστημα έχει καταχωρήσει ως παρίες και απόκληρους.

Δεν ξεχνάμε τα κυκλώματα trafficking με θύματα γυναίκες και ανήλικα παιδιά τα οποία λειτουργούν υπό την πλήρη κάλυψη κρατικών θεσμών, φορέων και παραγόντων. Την αδι-αφορία και τον εξευτελισμό που υφίστανται όσες σπάνε τη σιωπή και καταγγέλλουν τη βία που δέχονται από τους ίδιους τους θεσμούς που υποκριτικά διατείνονται ότι στοχεύουν στην εξάλειψη της, έως την συγκάλυψη βια-στών, παιδοβιαστών και γυναικοκτόνων από τους δικαστικούς θεσμούς με την στοχοποιί-ση και τον εξευτελισμό των θυμάτων. Απέ-ναντι στην έμφυλη βία, την πατριαρχία, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και το σύστημα που τα γεννά και τα θρέφει, η μόνη διέξοδος είναι ο συλλογικός, μαχητικός και αδιαμεσολάβητος αγώνας για τη χειραφέτηση και την αναρχία.

**ΜΠΑΤΣΟΙ, ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ
ΒΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ**

**ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ-
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΘΡΕΦΕΙ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΑΡΑΓΕΙ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ**

**ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ
ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΤ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ**

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία-ΑΠΟ-ΟΣ (Αθήνα)

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ
τη δολοφονία του/της
ΖΑΚ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ/ ΖΑΚΚΙΕ-ΟΗ!

Εναντία σε κράτος, κεφάλαιο, πατριαρχία, καταστολή και κοινωνικό εφελαστικό
**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ,
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**
Μέχρι την οικοδόμηση ενός κόσμου που να μας χαράει όλους
Μέχρι την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία & τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

**No Zackie = No peace
FIGHT THE POLICE**

Συγκέντρωση Τρίτη 11
Ιουνίου, Εφστειρά, 9.00
(Πανεπιστήμιο)

**Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς
δικαιοσύνη!**

**Η Zackie ζει τσακίστε
τους Ναζί!**

ΜΠΟΥΕΝΑΒΕΝΤΟΥΡΑ ΝΤΟΥΡΡΟΥΤΙ

1931: Η επιστροφή στην Ισπανία

Με την αποκατάσταση της δημοκρατίας, ο Ντουρρούτι επέστρεψε στην Ισπανία. Αυτή η δημοκρατία διέψευσε γρήγορα τις ελπίδες του κόσμου. Την 1η Μάη του 1931, στις αίθουσες της σχολής Καλών Τεχνών της Βαρκελώνης, πραγματοποιήθηκε μια συνάντηση επαναστατικού χαρακτήρα (από την τοπική ομοσπονδία συνδικάτων της CNT Βαρκελώνης). Ακολούθησε συγκέντρωση και πορεία 100.000 ατόμων στους δρόμους της Βαρκελώνης, μέχρι το μέγαρο της Τζενεραλιντάτ (περιφερειακή κυβέρνηση της Καταλωνίας), για να διαδηλώσουν τα αιτήματά τους: Λευτεριά στους φυλακισμένους και άμεσες κοινωνικές αλλαγές. Ο στρατός και η πολιτοφυλακή (guardia civil) διέλυσαν αυτή την πορεία. Υπήρξαν νεκροί και τραυματίες, αλλά ο Ντουρρούτι έπεισε τους στρατιώτες να στρέψουν τα όπλα τους ενάντια στην πολιτοφυλακή.

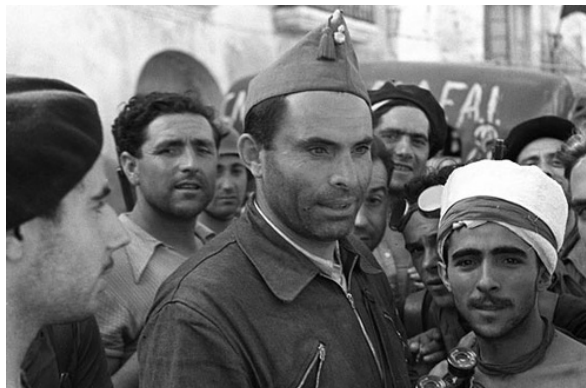
Η δημοτικότητα του Ντουρρούτι ήταν πολύ μεγάλη στην Ιβηρική χερσόνησο και μόνο το όνομά του αποτελούσε εγγύηση για μια συνάντηση της CNT. Ήταν κακός ρήτορας, αλλά ήξερε να υποβάλλει τις μάξες και να τους αποκαλύπτει, με τη βοήθεια παραδειγμάτων, την κοινωνική αδικία.

Από τον Απρίλιο του 1931 ως τις 19 Ιούλη του 1936 συμμετείχε σε όλες τις μεγάλες κοινωνικές διαμάχες που ξέσπασαν στην Ισπανία. Ξεχώρισε στα γεγονότα του Φίγολς και εκτοπίστηκε στις Κανάριες Νήσους, στο Πουέρτο Κάμπρα, το νησί του Φουερτεβεנטούρα, όπου αναγκάστηκε να παραμείνει από το Φλεβάρη ως το Σεπτέμβριο του 1932. Επίσης, συμμετείχε ενεργά στα επαναστατικά γεγονότα του Ιανουαρίου του 1933 και βρέθηκε πάλι στη φυλακή ως τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου. Το Δεκέμβριο του 1933, ο Ντουρρούτι έγινε μέλος της Εθνικής Επαναστατικής Επιτροπής μαζί με τον γιατρό Ισαάκ Πουέντε και τον οικοδόμο Σιπριάνο Μέρα, άλλα από το Δεκέμβριο του 1933 ως τον Ιούλιο του 1934, καταδικάστηκε ξανά σε φυλάκιση στο Μπούρχος και τη Σαραγόσα για να μείνει στα κάτεργα από τις 5 Οκτώβρη του 1934 ως τα μέσα του 1935. Το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους κλείστηκε πάλι στη φυλακή για να αφεθεί ελεύθερος λίγες μέρες μόνο πριν τις εκλογές του Φλεβάρη του 1936.

Στη Σαραγόσα, την 1η Μάη του 1936, άρχισαν οι εργασίες του 3ου Συνεδρίου της CNT στο οποίο συμμετείχαν περίπου 700 εκπρόσωποι. Ο Ντουρρούτι, καθώς κι ο Γκαρθία Ολιβέρ και ο Φρανθίσκο Ασκάζο συμμετείχαν στην αντιπροσωπεία του Ενιαίου Συνδικάτου Υφαντουργίας. Αυτό το συνέδριο ήταν εποικοδομητικό: η επανάσταση πλησίαζε! Η Εθνική Επιτροπή της CNT κατήγγειλε τη φασιστική συννομωσία, αλλά η εκλεγμένη κυβέρνηση του Εθνικού Μετώπου δεν ήταν σε θέση να δώσει τέλος σε αυτή τη συννομωσία των στρατιωτικών. Η CNT ειδικά στην Καταλωνία, ζούσε τα γεγονότα μέρα με τη μέρα,

καθώς ενημερωνόταν από ανθρώπους που είχε στους στρατώνες.

Ο Ντουρρούτι προκάλεσε μια γιγαντιαία αναταραχή στο χώρο των επαναστατών αγωνιστών και της εργατικής τάξης, τέτοια που ο πρόεδρος της Τζενεραλιντάτ ζήτησε να συναντηθεί με τη CNT. Σε αυτή τη συνάντηση αποφασίστηκε η σύσταση μιας επιτροπής σύνδεσης μεταξύ της CNT και της Τζενεραλιντάτ. Οι Ντουρρούτι και

Ασκάζο συμμετείχαν σε αυτή την επιτροπή που επέμενε στο να οπλιστεί ο λαός, αλλά δεν απέσπασε από την κυβέρνηση παρά ωραία λόγια. Απέναντι σε αυτήν τη στάση των κυβερνώντων, αποφασίστηκε η έφοδος στα εμπορικά πλοία που ήταν αγκυροβολημένα στο λιμάνι της Βαρκελώνης για να αποκτηθούν μερικές ντουζίνες τουφέκια, που προστέθηκαν στα λίγα όπλα που είχε ήδη η CNT, καθώς επίσης και σε εκείνα που είχαν απαλλοτριωθεί από τα οπλοπωλεία. Ήταν ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί η στρατιωτική φρουρά της Βαρκελώνης.

Ιούλιος 1936

Οι δυνάμεις των εξεγερμένων βγήκαν στους δρόμους την Κυριακή 19 Ιούλη, στις 5 η ώρα το πρωί και τη Δευτέρα, στις 5 το απόγευμα. Ο Γκαρθία Ολιβέρ ανακοίνωσε στο Ράδιο-Βαρκελώνη ότι ο λαός είχε νικήσει το φασισμό, μετά από άνιση μάχη. Ποτέ πριν δεν είχαν δει να εξαφανίζεται με τέτοια ταχύτητα η εξουσία του Κράτους. Μέσα σε λιγότερο από 72 ώρες το Κράτος δεν υπήρχε παρά μόνο κατ' όνομα. Οι λίγες αντιπροσωπευτικές δυνάμεις που του είχαν απομείνει διαλύθηκαν γρήγορα μέσα στο λαό. Η CNT και η FAI ήταν απόλυτα κυρίαρχες της κατάστασης, τόσο στη Βαρκελώνη όσο και στην επαρχία.

Ο Κομπανύς, πρόεδρος μιας ανύπαρκτης Τζενεραλιντάτ, αναγκάστηκε να αναγνωρίσει το γεγονός και ζήτησε μια συνάντηση με τη CNT και τη FAI για τη μεταβίβαση των εξουσιών. Απ' αυτήν την ιστορική συνάντηση έχει μείνει ένα γραπτό του Γκαρθία Ολιβέρ που εξηγεί την ακριβή κατάσταση και δείχνει πώς γεννήθηκε το νέο όργανο εξουσίας που ονομάστηκε "Κεντρική Επιτροπή των Αντιφασιστικών Πολιτοφυλακών (Milicias)", όπου ενσωματώθηκαν οι δυο οργανώσεις, αφήνοντας χώρο για μια ειλικρινή συνεργασία με τις άλλες πολιτικές οργανώσεις

που αντιπροσώπευαν, όμως, μόλις το ένα τέταρτο των συνεργαζόμενων δυνάμεων.

Η φάλαγγα Ντουρρούτι

Ένα από τα πρώτα μέτρα που πήρε αυτή η επιτροπή ήταν η οργάνωση μιας φάλαγγας που έπρεπε να πάει άμεσα στην περιοχή της Αραγωνίας. Αυτή η φάλαγγα ονομάστηκε Ντουρρούτι-Φαρράς, γιατί ο διοικητής Περέζ-Φαρράς ήταν ο στρατιωτικός εκπρόσωπος ενώ ο Ντουρρούτι, ο πολιτικός εκπρόσωπος. Στις 23 Ιούλη, η φάλαγγα ξεκίνησε για τη Λερίδα με λιγότερους άντρες απ' όσους έλιπιζε να έχει, καθώς υπολόγιζε καταρχήν σε 10.000 άντρες. Μόλις σταθεροποιήθηκε η κατάσταση στη Λερίδα, η φάλαγγα κατευθύνθηκε προς το Κάσπε, προτού επιστρέψει στο Μπουχαλαρόζ, στρατηγικό σημείο σε απόσταση 30χλμ περίπου από τη Σαραγό-

σα, όπου εγκαταστάθηκε, διατηρώντας προκεχωρημένα φυλάκια στην Πίνα, τη Χέλσα και τη Σιέρρα ντε Αλκουμπιέρρε. Πήρε πολλά χωριά, όπως τα Σιέταμο, Φαρλέτε, Μόντε Αραγκόν ... και μπορούμε να πούμε ότι ανάγκασε τον εχθρό να οπισθοχωρήσει από τον ποταμό Θίνκα στον ποταμό Έβρο.

Σε όλα τα απελευθερωμένα εδάφη της Αραγωνίας δημιουργήθηκαν αγροτικές κολλεκτίβες, οι οποίες ομοσπονδοποιήθηκαν αργότερα σε ένα συμβούλιο που ονομάστηκε "Συμβούλιο της Αραγωνίας". Ο Ντουρρούτι, παρόλο που δεν συμμετείχε άμεσα στη δημιουργία αυτών των κολλεκτίβων, βοήθησε όσο μπορούσε στην ανάπτυξή τους, επειδή αποτελούσαν τον άξονα του αγώνα, καθώς επίσης του νέου κόσμου που γεννιόταν.

Η "καλύβα" του Μπουχαλαρόζ όπου ο Ντουρρούτι εγκατέστησε το γενικό επιτελείο του, έγινε ένας πόλος έλξης για δημοσιογράφους και προσωπικότητες, όπως ο Βαν Πάσσην, ο Κολτρώφ κ.α., αγωνιστές εργάτες, διανοούμενους και πολιτικούς όπως ο Σεμπαστιάν Φωρ και η Έμμα Γκόλντμαν που πήγαιναν εκεί για να τον επισκεφθούν.

Η διεθνής ομάδα της "φάλαγγας Ντουρρούτι" περιλάμβανε στις γραμμές της προσωπικότητες, όπως ο Εμίλ Κοττέν που σκοτώθηκε στη μάχη, ο Φάουστο Φαλάσι που πέθανε στη Χουέσκα, η Σιμόν Βέλ, ο Λουί Μερσιέ, ο Καρμάν, ο Καρλ Αϊνστάιν κ.α.

Όσο προχωρούσε ο πόλεμος, η κεντρική κυβέρνηση μπορούσε όλο και περισσότερο το μέτωπο της Αραγωνίας, εξαιτίας του ελευθεριακού του πνεύματος. Ο Ντουρρούτι ήρθε σε επαφή με την Επιτροπή των Πολιτοφυλακών, η οποία αφού ενημερώθηκε για την κατάσταση στο μέτωπο, τον συμβούλεψε να πάει στη Μαδρίτη και να ζητήσει όπλα ή συνάλλαγμα. Ορισμένα άτομα που κερδήθηκαν μετά το θρίαμβο της επανάστασης, του έδωσαν τα μέσα για να

αποκτήσει όπλα και αεροπλάνα στη διεθνή αγορά. Προς τα μέσα Σεπτεμβρίου, ο Ντουρρούτι πήγε στη Μαδρίτη για να συναντήσει το σοσιαλιστή Λάργκο Καμπαλλέρο, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργός Πολέμου και αυτός του εξασφάλισε ένα δάνειο 1.800 εκατομμυρίων πεσέτων για να αγοράσει όπλα και να θέσει σε λειτουργία την καταλανική πολεμική βιομηχανία. Όμως, η κεντρική κυβέρνηση δεν κράτησε το λόγο της και το μέτωπο της Αραγωνίας αναγκάστηκε να πολεμήσει τον εχθρό με αυτοσχέδια μέσα, χωρίς να καταφέρει να πάρει τη Σαραγόσα, γεγονός υψίστης σημασίας για τους μαχόμενους συντρόφους.

Η υπεράσπιση της Μαδρίτης

Κατά τη διάρκεια της επίθεσης στη Μαδρίτη

Αποσπάσματα και μαρτυρίες από το βιβλίο «Mujeres Libres, οι ελεύθερες γυναίκες στην Ισπανία – Αναρχισμός και αγώνας για τη γυναικεία χειραφέτηση» της Martha Ackelsberg, που κυκλοφορεί από τις Ελευθεριακές Εκδόσεις Ναυτίλος.

[...]

Οι εργατικές οργανώσεις περίμεναν από καιρό ότι θα γινόταν πραξικόπημα. Μίλησα με πολλούς, άντρες και γυναίκες, που μου ανέφεραν ότι όλη την εβδομάδα πριν την απόπειρα κήρυξης στρατιωτικής δικτατορίας κοιμόντουσαν στις αίθουσες των συνδικάτων, για να είναι έτοιμοι να πάρουν τα όπλα μόλις χρειαστεί. Η κυβέρνηση, παρ' όλα αυτά, ήταν απροετοίμαστη. Ούτε η εθνική ούτε η καταλανική κυβέρνηση είχαν συναινέσει στα αιτήματα της UGT και της CNT να δοθούν όπλα στους εργάτες, καθώς φοβούνταν ότι θα τα χρησιμοποιήσουν για να στραφούν ενάντια στη Δημοκρατία κι όχι για να την υπερασπιστούν απέναντι σε ενδεχόμενο πραξικόπημα του στρατού. Ωστόσο, όταν αυτό συνέβη υπό την ηγεσία των τεσσάρων στρατηγών στις 17 Ιουλίου στο Μαρόκο και στις 18 Ιουλίου στην ηπειρωτική χώρα, η απάντηση του πληθυσμού ήταν άμεση και ηχηρή, ειδικά στις περιοχές με μεγάλο αριθμό συνδικαλισμένων εργατών, όπως η Καταλονία, η Μαδρίτη και οι Αστουρίες. Άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια, όρμησαν στις αποθήκες, παίρνοντας όπλα και πυρομαχικά που η κυβέρνηση είχε αρνηθεί να τους δώσει. Οι άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους οπλισμένοι με ό,τι έβρισκαν για να αντιμετωπίσουν το στρατό.

Τις εβδομάδες και τους μήνες που ακολούθησαν, οι αναρχικοί και σοσιαλιστές αγωνιστές άντλησαν από τις εμπειρίες τους στα εργατικά συνδικάτα, τις κοινωνικές ομάδες και στα άτυπα πολιτιστικά και εκπαιδευτικά κέντρα, προκειμένου να κινητοποιήσουν εκατομμύρια ανθρώπους να πάρουν στα χέρια τους μεγάλα τμήματα της οικονομίας και της κοινωνίας. Ειδι-

(Οκτώβρης-Νοέμβριος 1936), φόβος κυριεύσε τα υψηλά κυβερνητικά κλιμάκια και την ανώτατη διοίκηση. Όλοι πίστευαν ότι πλησίαζε η πτώση της πρωτεύουσας. Η κυβέρνηση κάλεσε το Ντουρρούτι, με το σκεπτικό ότι το γόπτρό του θα ανύψωνε το ηθικό των πολεμιστών. Η φάλαγγά του κλήθηκε λοιπόν να υπερασπιστεί τη Μαδρίτη. Έτσι, προς μεγάλη χαρά των κατοίκων της πρωτεύουσας, ο Ντουρρούτι έφτασε εκεί στις 14 Νοέμβρη, επικεφαλής των ανδρών του, και χωρίς καν να προλάβει να ξεκουραστεί, του ανατέθηκε ο πιο επικίνδυνος τομέας, αυτός της Κάζα ντε Κάμπο. Από τις 14 ως τις 19 Νοέμβρη, ημέρα του θανάτου του, δεν είχε στιγμή ανάπαυλα. Η φάλαγγά του -με τη βοήθεια της φάλαγγας Ροζάλ και της 2ης Διεθνούς Ταξιαρχίας που είχε πρόσφατα αποσπαστεί στο μέτωπο της Μαδρίτης- πραγματοποίησε την επίθεση στο νοσοκομείο Κλίνικο, τη Φιλοσοφική σχολή και

*

κά σε περιοχές όπου οι αναρχικοί είχαν δύναμη, όπως η Καταλονία, οι εργάτες κατέλαβαν εργοστάσια και άλλους χώρους δουλειάς. Στις αγροτικές περιοχές, οι εργατικές οργανώσεις απαλλοτρίωσαν μεγάλες ιδιωτικές εκτάσεις, οι μικροϊδιοκτήτες ένωσαν την γη και τα ζώα τους και οι δήμοι θέσπισαν νέα, συνεργατικά συστήματα καλλιέργειας. Πολύ σύντομα, εκατομμύρια άνθρωποι ζούσαν και δούλευαν σε αναρχικής ή σοσιαλιστικής έμπνευσης κολεκτίβες τόσο αγροτικές όσο και αστικές-βιομηχανικές, συναλλασσόμενοι μέσω συνεργατικών δομών και αναδιοργανώνοντας τις διαπροσωπικές τους σχέσεις.

Τα λόγια ανθρώπων που πήραν μέρος σ' εκείνα τα γεγονότα μπορούν ίσως να μεταδώσουν τον ενθουσιασμό που πλέκτριζε την ατμόσφαιρα. Για πρώτη φορά, πλήθη εργατών ένιωσαν ότι έπαιρναν τον κόσμο στα χέρια τους, συμμετέχοντας ταυτόχρονα σε μια διαδικασία που τον μεταμόρφωνε συνολικά. Όπως περιγράφει η Πενίτα Καρπένια, δεκαπέντε ετών εκείνη την εποχή:

Σπουδαία πράγματα συνέβαιναν τότε στην Ισπανία [...] Πρέπει να τα ζήσει κανείς για να τα καταλάβει. Είδα τους συντρόφους να δημιουργούν κολεκτίβες, να οργανώνουν τον σοσιαλισμό [...] να αναλαμβάνουν πράγματα χωρίς ίχνος ανταμοιβής ή πληρωμής, μόνο για να έχει ο λαός ό,τι χρειαζόταν [...] Στα δεκατέσσερα και τα δεκαπέντε μου, απέκτησα εμπειρίες που με συνόδευαν σε όλη μου τη ζωή [...] ένα απάνθισμα ιδεών που έγιναν πράξη [...] Προτιμούσα να ζήσω αυτή την εμπειρία, κι ας πέθαινα, παρά να τη χάσω.

Χιλιάδες ανθρώπων συμμετείχαν στα γεγονότα των πρώτων ημερών. Ο Ενρίκε Κασά-

το "Σπίτι του Βελάσκεζ".

Γύρω στις 2 το μεσημέρι, ο Ντουρρούτι δέχτηκε μια σφαίρα στα πνευμόνια, ενώ βρισκόταν απέναντι από το νοσοκομείο Κλίνικο. Ήταν 19 Νοέμβρη. Έπρεπε επειγόντως να μεταφερθεί στο νοσοκομείο των "Καταλανικών Πολιτοφυλακών" που ήταν εγκατεστημένο στο ξενοδοχείο Ριτζ. Υπέστη πολλαπλές χειρουργικές επεμβάσεις προτού ξεψυχήσει, τα ξημερώματα της 20ής Νοέμβρη. Η κηδεία του, που έγινε στις 23 Νοέμβρη στη Βαρκελώνη, αποτέλεσε την ευκαιρία για τη μεγαλύτερη λαϊκή διαδήλωση. Πάνω από μισό εκατομμύριο άνθρωποι ήταν παρόντες.

ABEL PAZ Απόσπασμα από το ΝΤΟΥΡΡΟΥΤΙ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (ΙΣΠΑΝΙΑ 1936, Εναλλακτικές Εκδόσεις - Νότιος Άνεμος 1996)

νες, μαζί με τους φίλους του από τη FIJL και άλλους αναρχικούς αγωνιστές μπήκαν στην αποθήκη όπλων του San Andres την αυγή της 19ης Ιουλίου, με σκοπό να εφοδιαστούν για τη μάχη απέναντι στο πραξικόπημα. Η μητέρα του, Cristina Piera, ξύπνησε εκείνο το πρωινό από το ουρλιαχτό των σειρήνων και ακολούθησε το πλήθος που κατευθυνόταν προς τις αποθήκες. Τα συνδικάτα είχαν σημάνει τις σειρήνες, ειδοποιώντας τον κόσμο για το πραξικόπημα και καλώντας τον να κατέβει σε γενική απεργία. Η αφήγησή της είναι μάλλον αντιπροσωπευτική των ιστοριών πολλών ακόμα ανθρώπων που ενώ δεν συμμετείχαν ενεργά σε κάποιο κίνημα, τους συνέπηρε ο ενθουσιασμός της στιγμής: «Ξύπνησα το πρωί κι άκουσα ότι κόσμος είχε μπει στις αποθήκες των όπλων [...] Έτσι πήγα κι εγώ. Όλοι πήγαν [...] Πήρα ένα πιστόλι και δύο γεμιστήρες [για τουφέκια]. Ότι μπορούσα να κουβαλήσω. Είχε και μπορούτι [...] Ακόμη και εγώ, με τα λίγα που γνώριζα και μπορούσα να κάνω, ήμουν εκεί. Ο κόσμος έπαιρνε όπλα και πυρομαχικά· πήρα κι εγώ ό,τι μπορούσα».

Η Σολεδάδ Εστοράτς και άλλα τέσσερα ή πέντε μέλη της γυναικείας ομάδας στη Βαρκελώνη συσκέπτονταν όλη τη νύχτα της 18ης Ιουλίου σε ένα δωμάτιο που τους είχε παραχωρήσει το συνδικάτο των οικοδόμων, στην Calle de Mercades, πίσω από την οδό Λαγεταινία στο

Ιστορικό Αφιέρωμα στην Κοινωνική Επανάσταση στην Ισπανία το 1936

κέντρο της πόλης. Ο Μαρριανέ (Μαριάνο Βάσκεθ) και οι υπόλοιποι από το «επιτελείο» της CNT είχαν πάει να επιτεθούν τους στρατώνες του Αταραθάνας, στο τέλος της Ράμπλας.

Μας άφησαν εκεί μόνες μας, στις 5 το πρωί, όταν άρχισαν να ηχούν οι σειρήνες. Υπήρχε κόσμος παντού στην Πλάθα ντε Μαθία και σε ολόκληρη την περιοχή, κι όλοι πήγαιναν να βρουν όπλα, διότι η Χενεραλιδάδ, η καταλανική κυβέρνηση, επέμενε ακόμα στην άρνησή της να εξοπλίσει τον κόσμο. Ενώθηκα και εγώ με το πλήθος, για λίγο.

Νωρίς το πρωί, επέστρεψε στα γραφεία του συνδικάτου με τις υπόλοιπες συντρόφισσες.

Έπεφταν πυροβολισμοί παντού [...] Ήταν τρομαχτικό. Δεν ξέραμε ούτε τι γινόταν ούτε τι να κάνουμε. Σκεφτήκαμε ότι, στη χειρότερη περίπτωση, αν οι σύντροφοι δεν κατάφερναν να νικήσουν στο Αταραθάνας, θα χρειαζόταν να οχυρωθούν κάπου, βρίσκοντας καταφύγιο. Έτσι πήγαμε στο Κάσα Καμπό, ένα από τα ομορφότερα κτίρια της Βαρκελώνης, στην οδό Λαγιετάνα. Είχαμε μαζί μας ένα μικρό πιστόλι και μερικά μασούρια δυναμίτη [...]

Στην απέναντι πλευρά του δρόμου υπήρχε μια οικοδομή, όπου βρήκαμε σκόρπια πολλά σακιά με τούβλα. Τα πήραμε για να στήσουμε οδοφράγματα. Τοποθετήσαμε μερικά και στο εσωτερικό του κτιρίου για να το οχυρώσουμε. Ο θυρωρός ήταν πολύ γλυκός άνθρωπος. Μας άφησε να μπούμε, αλλά μας ζήτησε να μη λερώσουμε το ασανσέρ, γιατί αλλιώς θα έχανε τη δουλειά του!

Έτσι, κουβαλήσαμε τα πράγματα στους ορόφους και φτιάξαμε οχυρώσεις. Κι όταν επέστρεψαν οι σύντροφοι –νικητές, φυσικά– και είδαν πόσο όμορφο ήταν, το κατέλαβαν κι έγινε η έδρα της CNT-FAI [Casa CNT-FAI].

Συνέχισε περιγράφοντας τις ώρες και τις μέρες που ακολούθησαν, καθώς και τον ρόλο των γυναικών στη μάχη κατά του πραξικοπήματος: «Το πιο σπουδαίο που έκαναν οι γυναίκες, εκτός βέβαια από τις ηρωικές πράξεις στις οποίες συμμετείχαν κι αυτές, όπως όλοι, ήταν που ανέβαιναν στις στέγες των κτιρίων και με αυτοσχέδιους χάρτινους τηλεβόες καλούσαν τους στρατιώτες να έρθουν με το μέρος μας, να πετάξουν τις στολές τους και να ενωθούν με τον κόσμο».

Η Ενρικήτα Ροβίρα, που ήταν είκοσι χρονών τότε, έκανε διακοπές παρέα με φίλους στη Μπλάνες, στην Κόστα Μπράβα. Οι σύντροφοι από την Επιτροπή της Βαρκελώνης ειδοποίησαν την Επιτροπή της Μπλάνες για τις εξελίξεις. Κι έτσι η Ενρικήτα επιβιβάστηκε στο πρώτο τρένο που βρήκε κι επέστρεψε στην πόλη.

Το μεγαλύτερο μέρος της δράσης εξελισσόταν στο κέντρο της Βαρκελώνης. Είχα ένα πιστόλι – μού είχαν δώσει δηλαδή ένα πιστόλι. Φαντάσου με εμένα, που ποτέ δεν είχα κρατήσει ούτε ψεύτικο όπλο για παιχνίδι, αφού η μητέρα μου δεν συμφωνούσε με τέτοια πράγματα!

Αλλά εφόσον μού είχαν δώσει όπλο, ήμουν έτοιμη να το χρησιμοποιήσω. Γρήγορα, όμως, άλλαξαν γνώμη, είπαν πως όχι, δεν ήταν αυτή δουλειά για μια γυναίκα [...] Πως δεν θα ήξερα να το χρησιμοποιήσω και πως υπήρχαν κι άλλοι σύντροφοι χωρίς όπλα. Έτσι μας έστειλαν, όλες τις γυναίκες και τις οικογένειες, να χτίσουμε οδοφράγματα. Φροντίζαμε επίσης για τις προμήθειες. Οι γυναίκες σε κάθε γειτονιά οργάνωναν αυτό το κομμάτι, εξασφαλίζοντας ότι θα υπήρχε φαγητό για τους άντρες [...] Όλοι έκαναν από κάτι.

Επαναστατική εξέγερση: Οι Πολιτοφυλακές

Ωστόσο, υπήρχαν γυναίκες που πήραν τα όπλα και συμμετείχαν στις λαϊκές πολιτοφυλακές. Για παράδειγμα, η Κόντσα Πέρεθ, κόρη αναρχικού αγωνιστή, είχε ενταχθεί στον αγώνα από την ηλικία των δεκατεσσάρων ετών, συμμετέχοντας σε μια αναρχική ομάδα συγγένειας και στο ελευθεριακό αθηνάιο Φάρος, στο κέντρο της πόλης. Λίγο καιρό αργότερα, συνέβαλε στην οργάνωση μιας ομάδας προσκεϊμένης στην JJLL. Σύντομα, όμως, μαζί και με άλλους, στράφηκε προς τη γειτονιά της, το Λα Κορτ. Εκεί δημιούργησαν την αναρχική ομάδα και το ελευθεριακό αθηνάιο «Humanidad» [Ανθρωπότητα]. Στη συνέχεια, ίδρυσαν την «Inquietud», ομάδα της FAI, στην οποία ανήκαν επίσης ο Φελίξ Καρασκέρ και η συντρόφισσά του του Ματίλντε Εσκουδέρ, καθώς και το ρασιοναλιστικό σχολείο «Eliseo Reclus».

Μπορεί εκείνα τα πρώτα χρόνια να ήταν γεμάτα ένταση και δράση για την Κόντσα, που είχε μάλιστα περάσει κάποιους μήνες στη φυλακή για τη συμμετοχή της στις εξεγέρσεις του Ιανουαρίου και του Δεκεμβρίου του 1934, αλλά οι εβδομάδες και οι μήνες, πριν το πραξικόπημα του Ιουλίου του 1936, σήμαναν ένα ολότελα διαφορετικό επίπεδο εμπλοκής της στα γεγονότα. Όλο τον προηγούμενο μήνα, οι πάντες βρίσκονταν σε εγρήγορση: «Ήταν γνωστό, σχεδόν βέβαιο, ότι επρόκειτο να γίνει απόπειρα πραξικοπήματος, και ήμασταν επί ποδός [...]». Την τελευταία εβδομάδα ειδικά, το κλίμα ήταν τεταμένο και η ζωή κινούταν σε φρενήρεις ρυθμούς: «Συναντιόμασταν κάθε βράδυ [...] Μέχρι να μας ειδοποιήσουν ότι ξεκίνησαν οι πυροβολισμοί στους δρόμους, εμείς προετοιμαζόμασταν». Τα νέα δεν άργησαν να έρθουν· είχε φτάσει η ώρα της δράσης: «Μας είπαν να πάμε να φέρουμε στρώματα, γιατί θα μέναμε όλοι μαζί στον ίδιο χώρο και θα κοιμόμασταν εκεί». Και πού θα τα έβρισκαν; Στους οίκους ανοχής! Συγκέντρωσαν λοιπόν στρώματα, τα μετέφεραν στο κτίριο και τα έβαλαν στο πάτωμα. Έτσι φυλούσαν σκοπιά τις επόμενες μέρες· με βάρδιες κοιμόντουσαν και με βάρδιες ελέγχανε για κινήσεις σκοπευτών στους δρόμους.

Και ύστερα:

Μάθαμε πως είχε εκδηλωθεί [στον στρατώνα του πεζικού] στο Πεδράλμπες [...] Έτσι, πήραμε ένα φορητό που είχαμε, το καλύψαμε με στρώματα και με τα λιγοστά όπλα που είχαμε στη διάθεσή μας (εγώ είχα ένα μικρό πιστόλι) πήγαμε να κάνουμε έφοδο στις αποθήκες όπλων. Φαντάσου!

Όταν φτάσαμε, είδαμε πως είχαν έρθει και σύντροφοι από το Σαντς. Γεμίσαμε το φορητό με όπλα –κάναμε δύο διαδρομές– και τα πήγαμε στη γειτονιά. Μείναμε εκεί για λίγες ημέρες [...] Ελευθερώσαμε τους κρατούμενους από τη φυλακή Μοδέλο.

Μετά από μερικές μέρες οδομαχιών στη Βαρκελώνη, επέστρεψαν στο Πεδράλμπες, όπου συγκεντρώνονταν «για να σταλούν στο μέτωπο».

Η ιστορία της Κόντσα συμπυκνώνει την περιγραφή που δίνει η Μαίρη Νας, σχολιάζοντας το «χαρακτηριστικό προφίλ της γυναίκας στις πολιτοφυλακές [...] νέα σε ηλικία, με πολιτικούς, οικογενειακούς ή συναισθηματικούς δεσμούς με συντρόφους πολιτοφύλακες, και με κίνητρο την κοινωνική και πολιτική της συνείδηση [...]». Αυτού του είδους η πολιτική και κοινωνική συνείδηση υπήρξε ο κρίσιμος παράγοντας που διαφοροποιούσε τις πολιτοφυλακές από τον τακτικό στρατό. Όπως σημειώνει εκείνη την εποχή ο Καμίνο: «Η πολιτοφυλακή είναι ομάδα με στρατιωτικά χαρακτηριστικά που συμμετέχει σε έναν εμφύλιο πόλεμο, όχι όμως για κάποιες αφηρημένες αξίες, ούτε για την κατάκτηση εδαφών, και σίγουρα όχι αποικιών [...] αλλά για την ανθρώπινη υπόσταση του κάθε ατόμου». Ο στόχος της: «Να υπερασπιστεί την Επανάσταση».

[...]

Λαϊκή Επανάσταση και Κολεκτιβοποίηση

Τις πρώτες μεθυστικές μέρες τις διαδέχτηκε μια μαζική λαϊκή επανάσταση, τόσο στις αγροτικές όσο και στις αστικές-βιομηχανικές περιοχές. Από τη στιγμή που το πραξικόπημα συνεντρίβη σε κάποιες από τις κυριότερες πόλεις και αφού χαράχτηκαν οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στα αντιμαχόμενα στρατόπεδα, ήταν προφανές πως θα ακολουθούσε εμφύλιος πόλεμος. Το πολιτικό κενό που προέκυψε καθιστούσε απαραίτητο και ταυτόχρονα εφικτό τον κοινωνικό πειραματισμό σε μαζική κλίμακα. Με κάποιο τρόπο, η κοινωνική οργάνωση έπρεπε να ανασυγκροτηθεί και η οικονομία να συνεχίσει να λειτουργεί, ακόμη και με βάση ένα νέο σύστημα διαχείρισης (πράγμα αναγκαίο, σε ορισμένες περιοχές τουλάχιστον, εφόσον οι γαιοκτήμονες και οι βιομήχανοι είχαν εγκαταλείψει το έδαφος, καταφεύγοντας στις περιοχές που ελέγχονταν από τις δυνάμεις των πραξικοπηματιών).

Οι Καταλανοί βιομηχανικοί εργάτες απάντησαν στο πραξικόπημα με την κατάληψη εργοστασίων και το πέρασμά τους σε διάφορες παραλλαγές «εργατικού ελέγχου». Σε πολλές αγροτικές περιοχές, οι εργάτες γης ανέλαβαν τη διαχείριση αγροκτημάτων που ανήκαν σε απόντες γαιοκτήμονες, ενώ οι μικροϊδιοκτήτες ένωσαν τη γη και τα ζώα τους δημιουργώντας αγροτικές κοοπερατίβες και κολεκτίβες. Στους δήμους κάθε γωνιάς της Δημοκρατικής Ισπανίας, εγκαθιδρύθηκαν νέα συστήματα οργάνωσης των δημοσίων έργων, των μεταφορών, της τροφοδοσίας και των προμήθειων. Και για κάποιο διάστημα, οι πολιτοφυλακές αντικατέστησαν το στρατό, οι τοπικές «περιπολίτες» την αστυνομία, και τα λαϊκά δικαστήρια, το ποινικό δικαστικό σύστημα.

Η κολεκτιβοποίηση δεν υπήρξε παντού εθελοντική ούτε συνέβη σε όλη την έκταση της Δημοκρατικής Ισπανίας. Επικράτησε κυρίως στις βιομηχανικές περιοχές της Καταλονίας και της Βαλένθιας, στις αγροτικές εκτάσεις της Αραγονίας και της Βαλένθιας και σε μικρότερο βαθμό, σε αγροτικά τμήματα της Καστίλης και της Καταλονίας. Ούτε όλες οι κολεκτίβες ήταν αναρχικής έμπνευσης. Και οι σοσιαλιστές εφάρμοζαν την κολεκτιβοποίηση σε ορισμένα μέρη, ειδικά στην Κεντρική Ισπανία. Στην Καταλονία υπήρξαν φάρμες που κολεκτιβοποιήθηκαν από την Unió de Rabassaires. Όμως η πρωτοβουλία συνήθως προερχόταν από το τοπικό επίπεδο, ακόμη και αν ενισχυόταν σημαντικά, παραδείγματος χάρι από την πίεση της παρουσίας κάποιας ταξιαρχίας της αναρχικής πολιτοφυλακής στη γύρω περιοχή.

Οι αγωνιστές που ζούσαν στις πόλεις, εξαιτίας της μακροχρόνιας συμμετοχής τους σε συνδικαλιστικούς αγώνες και της προηγούμενης ενασχόλησής τους με το ζήτημα του συντονισμού, αντιλήφθηκαν γρήγορα την ανάγκη συνεργασίας με συντρόφους τους από την ύπαιθρο και από άλλους τομείς της παραγωγής. Μία από τις επιτακτικότερες ανάγκες ήταν τα τρόφιμα. Όπως εξηγεί ο αναρχικός ιστορικός Jose Peirats, που έζησε τον πόλεμο σε νεαρή ηλικία:

Συνειδητοποιήσαμε πως, αφού τα πάντα είχαν παραλύσει λόγω της απεργίας, κατά πάσα πιθανότητα ο κόσμος δεν θα είχε να φάει. Και αν δεν έβρισκε να φάει, δεν θα υποστήριζε την επανάσταση. Οπότε, με τα τρόφιμα που είχαμε στη διάθεσή μας, στήσαμε κέντρα διανομής φαγητού. Επιπλέον, συγκεντρώναμε από τα συνδικάτα των αντίστοιχων κλάδων έτοιμα είδη, μεταποιημένα προϊόντα και μαγειρικά σκεύη, τα φορτώνουμε σε φορτηγά και τα μεταφέραμε στα κοντινά χωριά, όπου τα ανταλλάσσαμε με τους αγρότες και παίρναμε τρόφιμα.

Η Σολεδάδ Εστοράτς που συμμετείχε επίσης σε παρόμοιες δράσεις αποκαλύπτει άλλη μια πτυχή της επαναστατικής ζέσης:

Επιτάξαμε τους κεντρικούς κινηματογράφους

και τα μετατρέψαμε σε κοινοτικές τραπεζαρίες. Από πού βρίσκαμε τρόφιμα; Από όπου μπορούσαμε! Πηγαίναμε σε καταστήματα της περιοχής και τα επιτάσσαμε. Οι καπνένοι οι μαγαζάτορες μάς έδιναν ό,τι είχαν και δεν είχαν. Δεν ήταν και πολύ χαρούμενοι βέβαια. Ορισμένοι μας έλεγαν ότι τους καταστρέφουμε. Αλλά ήταν αναπόφευκτο. Αυτά συνέβησαν τις πρώτες μέρες της επανάστασης που έπρεπε να κάνουμε κάτι να φάει ο κόσμος. Αργότερα, βέβαια, παίρναμε τα φορτηγά, πηγαίναμε στις μεγάλες αγορές και προμηθευόμασταν τρόφιμα από εκεί.

Παντού υπήρχαν σημάδια του κοινωνικού

μετασχηματισμού. Κυβερνητικά και ιδιωτικά κτίρια καταλαμβάνονταν και καλύπτονταν με τα λάβαρα της UGT ή της CNT. Κινηματογράφοι μετατρέπονταν σε δημόσια εστιατόρια. Τα ταξί και τα τραμ βιάζονταν με τα χρώματα και τα σύμβολα της CNT και της UGT. Ο Τζωρτζ Όργουελ, επισκεπτόμενος για πρώτη φορά τη Βαρκελώνη τον Δεκέμβριο του 1936, αναφέρει ότι «εξ όψεως έμοιαζε με μια πόλη, στην οποία η τάξη των πλουσίων είχε ουσιαστικά πάψει να υπάρχει».

Η δημιουργική ενέργεια έβρισκε άλλοτε μικρότερες κι άλλοτε μεγαλύτερες διεξόδους. Οι αγωνιστές μπορούσαν τώρα να πραγματώσουν τις ιδέες που έτρεφαν για χρόνια στην καρδιά τους. Τη Σολεδάδ, λόγου χάρι, πάντα τη συναρπάζανε τα βιβλία. Παρ' όλο που τα λιγοστά χρήματα που έβγαζε ως ράφτρα μετά βίας της επέτρεπαν να συντηρεί τον εαυτό της και την οικογένειά της, ποτέ δεν εγκατέλειψε τον στόχο της να μορφωθεί και «να γνωρίσει τον κόσμο». Ενώνοντας τις δυνάμεις της με συντρόφους από τους Χουβεντούδες, έκανε πλέον το όνειρό της πραγματικότητα: «Ξεκινήσαμε το Λαϊκό Πανεπιστήμιο. Καταλάβαμε ένα πανέμορφο γαλλικό μοναστήρι και απαλλοτριώσαμε βιβλία απ' όλη την πόλη για να φτιάξουμε βιβλιοθήκη. Ήμουν εκστασιασμένη με τα βιβλία. Οι σύντροφοι ήταν πιο μορφωμένοι από εμένα και μπορούσαν να διαλέξουν ποια ήταν πιο κατάλληλα. Εγώ θα τα είχα πάρει όλα!».

Η επανάσταση επέφερε ευρείας κλίμακας αλλαγές στην εκπαίδευση. Στις 27 Ιουλίου δημιουργήθηκε στην Καταλονία η Επιτροπή για το Νέο Ενιαίο Σχολείο. Ο στόχος της ήταν ιδιαίτερα ριζοσπαστικός: δημόσια δωρεάν παι-

δεία για όλους, από το δημοτικό ως την ανώτερη βαθμίδα, στην οποία συμπεριλαμβάνονταν το «εργατικό πανεπιστήμιο» και το Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Οι επιδιώξεις της ήταν βαθιά επηρεασμένες από την αναρχική εκπαιδευτική θεωρία, ενώ στην οργάνωση και τη λειτουργία της πρωτοστάτησαν αναρχικοί δάσκαλοι. Για παράδειγμα, ο Juan Puig Elias, πρόεδρος του πολιτιστικού τμήματος της CNT και διευθυντής του Escuela Natura, διατέλεσε πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής της CENU. Η ιδρυτική της ανακοίνωση δίνει μια γεύση της φύσης του εγχειρήματος: «Ήρθε η ώρα για ένα νέο σχολείο, εμπνευσμένο από τις ρασιοναλιστικές αρχές της εργασίας και της πανανθρώπινης αδελφότητας [...] το οποίο θα δημιουργήσει μια νέα σχολική ζωή, που θα εμπνέεται από το οικουμενικό αίσθημα της αλληλεγγύης και θα ανταποκρίνεται σε όλες τις ανάγκες της κοινωνίας, στη βάση της πλήρους εξάλειψης των προνομίων κάθε είδους».

Η Έμμα Γκόλντμαν, ταξιδεύοντας στην Ισπανία μετά από πρόσκληση της CNT να επισκεφθεί τη χώρα και την επανάσταση, γοπευτήκε από όσα έζησε, ειδικά

στα πρώτα εκείνα στάδια. Τον Σεπτέμβριο του 1936, πριν ακόμα από το πρώτο της ταξίδι, έγραφε σε φίλους ότι η δημιουργική πλευρά της επανάστασης ήταν εκείνη που της φαινόταν σπουδαιότερη: «Για πρώτη φορά οι σύντροφοί μας δεν περιορίζονται στη μάχη ενάντια στον κοινό εχθρό. Ασχολούνται με την οικοδόμηση. Εκφράζουν χειροπιαστά τη σκέψη του μεγάλου μας δασκάλου, του Μιχαήλ Μπακούνιν, πως το πνεύμα της καταστροφής είναι ταυτόχρονα και πνεύμα δημιουργίας».4 Φτάνοντας στη Βαρκελώνη, δεν απογοητεύτηκε. Έγραφε στον Ρούντολφ και στη Μίλυ Ρόκερ: «Επισκεφθήκα ήδη όλα τα έργα που έχουν περάσει στον έλεγχο της CNT και λειτουργούν από τους ίδιους τους εργάτες, τους σιδηρόδρομους, τις μεταφορές, τα διυλιστήρια, το φωταέριο, τα ναυπηγεία και κάποια εργοστάσια κλωστούφαντουργίας. Κι έμεινα έκπληκτη από την άσπογη κατάσταση που βρίσκονται και από το πόσο ομαλά λειτουργούν όλα. Πιο πολύ εντυπωσιάστηκα με τους αγρότες ενός κολεκτιβοποιημένου χωριού. Ποτέ δεν είχα σκεφτεί ότι ήταν δυνατό να υπάρχει τόση ευφυΐα στους χωρικούς».

Η αίσθηση της ενδυνάμωσης, ή αίσθηση του εφικτού που συνόδευε τη συμμετοχή σε αυτές τις δραστηριότητες συντρόφευε τους αγωνιστές στα χρόνια που ακολούθησαν. Όπως θυμάται η Ενρικήτα Ροβίρα: «Τα συναισθήματα που νιώθαμε τότε ήταν πολύ ξεχωριστά. Ήταν πανέμορφα. Υπήρχε μια αίσθηση –πώς να το πω;– δύναμης, όχι με την έννοια της κυριαρχίας, αλλά με την έννοια ότι, αν υποθέσουμε ότι κάποιος κρατούσε τα πράγματα στα χέρια του, αυτοί ήμασταν εμείς οι ίδιοι. Μια αίσθηση εφικτού, ότι όλοι μαζί μπορούσαμε να κάνουμε κάτι».

Στις 27 Μάη, η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση συμμετείχε στην απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε έξω από τα κεντρικά γραφεία της Teleperformance στον Πειραιά.

Στις 23 Μάη, η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση συμμετείχε με διακριτό μπλοκ στη συγκέντρωση και πορεία ενάντια εγκληματοποίηση της απεργίας, της συνδικαλιστικής δράσης και τις πειθαρχικές και ποινικές διώξεις σε αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς

Εκδόθηκε και κυκλοφορεί η μπροσουρά "Η εξέγερση του Stonewall" με τις ομιλίες και τα κείμενα που παρουσιάστηκαν έναν χρόνο πριν, στις 29 Ιουνίου 2023, στο Αντιπατριαρχικό Καφενείο, το οποίο πραγματοποιείται σε άτακτα χρονικά διαστήματα στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37. Το υλικό συνόδευε την προβολή της υπέροχης ταινίας μικρού μήκους "Wir sind hier unter Euch" ("Είμαστε εδώ ανάμεσά σας") της Drag Queen Lafert, ενώ η εκδήλωση περιλάμβανε διαδικτυακή τοποθέτηση της ίδιας για την εξέγερση του Stonewall το 1969 και τα Pride τότε και σήμερα, ορισμένες σημειώσεις από την πλευρά μας και, τέλος, παρουσίαση αποσπασμάτων από το βιβλίο « Στόουνολ: Η εξέγερση που πυροδότησε την γκέι επανάσταση» του David Carter, εστιάζοντας σε περιγραφές και μαρτυρίες από τα γεγονότα, θέλοντας να ξαναθυμηθούμε ή να φέρουμε στο φως τους αγώνες όλων αυτών των ανώνυμων ανθρώπων, που άνοιξαν δρόμους χειραφέτησης και ελευθερίας... και η φωνή τους εξακολουθεί τόσο πολύ να πνίγεται και να συσκοτίζεται, είτε με τη βία είτε με την ενσωμάτωσή...

Η εξέγερση του Stonewall Ιούνιος 1969

Ομιλίες και κείμενα από την εκδήλωση του Αντιπατριαρχικού Καφενείου στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, τον Ιούνιο του 2023, με την Drag Queen Lafert

Συντρόφισσες του Κύκλου της Φωτιάς Ιούνιος 2024

Αφιερωμένη στη μνήμη του Ζακ Κωστόπουλου/ Zackie Oh!

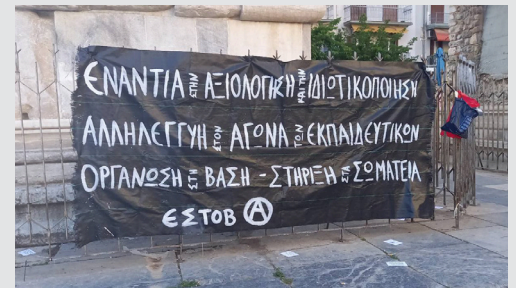
Ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, τις αξιολογήσεις και την ιδιωτικοποίηση της παιδείας!

Οι συνεχείς αντικοινωνικές κρατικές καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις όλων των τελευταίων ετών προωθούν τους αποκλεισμούς, την υποταγή και την καταστολή, απαξιώνουν βασικές κοινωνικές ανάγκες, την εργασία, την υγεία, την εκπαίδευση, τη στέγαση, τη μετακίνηση. Με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, την πρόσφατη ψήφιση του νόμου -με παράκαμψη του αρ.16- για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τον νόμο 4777, τη ψήφιση του ΠΔ85 με την υποβάθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων στο χώρο της τέχνης, την προωθούμενη διάλυση, υποβάθμιση και εμπορευματοποίηση της δημόσιας Παιδείας με την αξιολόγηση τόσο των σχολικών μονάδων όσο και των εκπαιδευτικών, την εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και της τράπεζας θεμάτων, τις εξετάσεις PISA, την άνιση αντιμετώπιση των αναπληρωτών και την γενικότερη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, οδεύουμε σταδιακά προς μια πραγματικότητα που επιδιώκει την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας, την όξυνση

των ταξικών αποκλεισμών, την πειθαρχία, την καταστολή και την υποταγή των εκπαιδευτικών, των μαθητριών και των φοιτητριών στις επιταγές του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος.

Την περίοδο αυτή, παρά τις απειλές πειθαρχικών και ποινών, παρά τις 15 -μέχρι τώρα- φορές που οδηγήθηκαν εκδικητικά και μαζικά στις δικαστικές αίθουσες εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν σε απεργία-αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία και η οποία κρίθηκε παράνομη, παρά την "άρση" ή και την άρνηση μονιμοποίησης νεοδιοριστών εκπαιδευτικών που αρνήθηκαν την αξιολογήσή τους, παρά την ανακοίνωση νέου καταλόγου αξιολογήσεων για 1000 περίπου μόνιμους εκπαιδευτικούς της περιφέρειας της Δυτικής Θεσσαλονίκης, ο αγώνας για δημόσια και δωρεάν παιδεία συνεχίζεται. Οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε διαρκή και μαζική απεργία-αποχή ενάντια σε κάθε αξιολογική διαδικασία, με ποσοστά που αγγίζουν το 80%, ενώ ταυτόχρονα συμμετέχουν μαζικά σε γενικές συνελεύσεις που λαμβάνουν αγωνιστικές αποφάσεις κόντρα στις προσπάθειες υπονόμευσης και ξεπουλήματος του αγώνα.

Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα μπορεί να απαντηθεί μόνο μέσα από τον ακηδεμόνευτο συλλογικό αγώνα των ίδιων των εργαζομένων, εκπαιδευτικών, μαθητών και φοιτητών, με οργάνωση στη βάση με ελευθεριακά χαρακτηριστικά και από τα κάτω. Ούτε βήμα πίσω σε αυ-

τά που έχουμε κατακτήσει και που διαρκώς διακυβεύονται. Με συλλογικές διαδικασίες, γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις, απεργίες, διαδηλώσεις, συγκρούσεις αγωνιζόμαστε ώστε να δώσουμε στους χώρους εργασίας, σε σχολεία και σχολές τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα. Αγωνιζόμαστε ενάντια στην υποτίμηση και εξαθλίωση της ζωής μας, ενάντια στο εκμεταλλευτικό και δολοφονικό σύστημα που καταδυναστεύει τις ζωές μας.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ - ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΠΟΧΗ

ΑΓΩΝΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ - ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ

Ελευθεριακή Συνέλευση για την Ταξική Οργάνωση στη Βάση

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΣΤΟΥ ΠΗΓΑΔΙΟΥ ΤΟΝ ΠΑΤΟ - ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Στις 29/04 ανεβαίνουν στα ιντερνετικά μέσα της ναζιστικής γκρούπας Ιερός Λόχος φωτογραφίες από την φασιστομάζωξη νεοϊδρυθέντος σωματείου της συγκεκριμένης γκρούπας φασιστών σε αίθουσα της ΕΔΟΘ! Δηλαδή μέσα στους χώρους των σωματείων του δημοσίου στη Θεσσαλονίκη, κάποιος δίνει άδεια στα φασιστοειδή αποβράσματα να στήσουν τη μάζωξή τους. Γεγονός αδιανόητο για κάθε έναν και κάθε μία που υπερασπίζεται την υπόσταση του ανθρώπου και την αξία της ανθρώπινης ζωής, και θέτει ξεκάθαρα τις ευθύνες των ξεπουλημένων κυβερνητικών παρατάξεων που ελέγχουν το ΔΣ της ΕΔΟΘ. Είναι μια ξεκάθαρα εχθρική πράξη απέναντι στο

σύνολο των εργαζομένων, των ανέργων, των μεταναστών και συνολικά όλων των ανθρώπων που αγωνίζονται ενάντια στο σύστημα εκμετάλλευσης που ρουφάει το αίμα των εργαζομένων και τους σκακατεύει και δολοφονεί στον βωμό του κέρδους των αφεντικών.

Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, η νεολαία, οι μειονότητες και συνολικά οι καταπιεσμένοι έχουν την ιστορική πείρα και συγκεκριμένα στη Θεσσαλονίκη από την αντιμετώπιση της δράσης των δολοφονικών παρακρατικών φασιστικών γκρουπών και της κρατικής κάλυψής τους. Το έπραξαν με τον αντιφασιστικό αγώνα ενάντια στην εθνικιστική οργάνωση ΕΕΕ την περίοδο του

Μεσοπολέμου, της οποίας οι τωρινοί φασίστες φιλοδοξούν να είναι οι συνεχιστές της, το ίδιο θα πράξει και τώρα. Όποιος κάνει πλάτες στους φασίστες, είναι αυτονόητα εχθρικός απέναντι στην ίδια την ζωή και τους αγώνες των καταπιεσμένων.

ΞΕΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ - ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ελευθεριακή Συνέλευση για την Ταξική Οργάνωση στη Βάση

1^η Μάη ενάντια σε κράτος, αφεντικά, πόλεμο, εκμετάλλευση & μισθωτή σκλαβιά

Θεσσαλονίκη

Αθήνα

Ανταπόκριση από το δικαστήριο της συντρόφισσας Λ. Γ που συνελήφθη την ημέρα της φοιτητικής διαδήλωσης - ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου 4777

Στις 19/6/2024 εκδικάστηκε σε πρώτο βαθμό η υπόθεση της συντρόφισσας Λ.Γ., που συνελήφθη την ημέρα της φοιτητικής διαδήλωσης, στις 10/2/2021, ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου 4777, που άνοιξε το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας και την περαιτέρω επέλαση κράτους και κεφαλαίου με σκοπό την στέρηση των δημόσιων αγαθών και την αύξηση των κερδών εις βάρος των καταπιεσμένων και των πληβείων.

Η καταδίκη της συντρόφισσας σε ποινή φυλάκισης 11 μηνών με τριετή αναστολή, έρχεται να προστεθεί στην μακρά λίστα των επιθέσεων των εξουσιαστικών μηχανισμών στον κόσμο του αγώνα με σκοπό την τρομοκρατία και την ηθική-οικονομική εξόντωση των αγωνιζόμενων. Μια καταδίκη που στηρίχθηκε πλήρως στην μαρτυρία του διμοιρίτη που συνέλαβε την συντρόφισσα και ο οποίος στην αγόρευση του έκανε λόγο για ομάδα «αντιεξουσιαστών η οποία παρείσφρησε στην διαδήλωση με σκοπό να δημιουργήσει επεισόδια».

Η αφήγηση της κυρίαρχης τάξης περί «ταραξιών» δεν πείθει κανέναν ωστόσο καθώς είναι γνωστό πως την ημέρα της ψήφισης του 4777, χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες κατεβήκαν στους δρόμους της πόλης και συγκρούστηκαν μαζικά με τις δυνάμεις καταστολής έξω από το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Γνωστό είναι επίσης πως αυτούς που οι μπά-

τσοι-εισαγγελείς και δικαστές αποκάλεσαν «ομάδα ταραξιών» ήταν η οργανωμένη περιφρούρηση των Φοιτητικών Συλλόγων που πήραν αγωνιστική απόφαση με ανοιχτά πλαίσια, αδιαμεσολάβητα και χωρίς την παρέμβαση οποιουδήποτε θεσμικού ή κομματικού μηχανισμού, να κατέβουν στην διαδήλωση.

Επιπλέον η έδρα συντάχθηκε πλήρως με την γραμμή της ΕΛΑΣ, σε μια προσπάθεια να στιγματίσει τον αναρχικό χώρο με βάση τα σύμβολα, τις σημαίες ακόμα και την ενδυμασία «που συνθηθίζουν να φοράνε».

Ως αναρχικοί και αναρχικές λοιπόν θα δηλώσουμε για άλλη μία φόρα πως οι αγώνες μας δεν καταστέλλονται με λασπολογίες, με κατηγορητήρια που βασίζονται σε μαρτυρίες των εντολοδόχων της εξουσίας, με διώξεις, ξυλοδαρμούς και δακρυγόνα. Δεν είναι οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί αυτοί που θα κρίνουν τι εκπροσωπούν τα σύμβολα, τα συνθήματα και η ιδεολογία των Αναρχικών, αλλά ο κόσμος του αγώνα που πορεύεται στα μπλόκ μας και φωνάζει για έναν κόσμο πιο δίκαιο και πιο ελεύθερο.

Θα θυμίσουμε επίσης πως όσοι προσπαθούν να τρομοκρατήσουν και να καταστείλουν τους αγωνιστές, δεν έχουν κανέναν λόγο να κοιμούνται ήσυχοι και να επαναπαύονται, καθώς το δίκιο είναι με το μέρος των εξεγερμένων και των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου.

ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ Λ.Γ. ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΑ ΠΡΟΤΑΓΜΑΤΑ-ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Παύση κάθε δίωξης του Γ. Καλαϊτζίδη Η κρατική τρομοκρατία δεν θα περάσει

Το Σάββατο 18 Μαΐου, συλλαμβάνεται ο Γ. Καλαϊτζίδης, μέλος της συλλογικότητας του Ρουβίκωνα, εξαιτίας μιας δημοσίευσής του σε προσωπικό λογαριασμό στα social media. Έπειτα, οδηγείται στην Αντιτρομοκρατική με κατηγορητήριο που βασίζεται στον

νόμο 187Α, για πράξεις τρομοκρατίας. Στο δικαστήριο που ακολούθησε την αυτόφωρη διαδικασία, στο οποίο αποφασίστηκε η αναβολή της δίκης για την Τρίτη 28 Μαΐου, ο Γ. Καλαϊτζίδης οδηγείται στις δικαστικές αίθουσες φορώντας αλεξίσφαιρο γιλέκο και υπό την κουστωδία πλήθος κουκουλοφόρων της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας. Η σύλληψη αυτή που, ουσιαστικά, ανοίγει τον δρόμο για να χαρακτηριστεί η ομάδα του Ρουβίκωνα ως εγκληματική, αποτελεί κομμάτι της διαρκούς κατασταλτικής επιχείρησης του κράτους, στα πλαίσια της στρατηγικής της προληπτικής αντιεξέγερσης και της πάγιας τακτικής της εξουσίας να προσπαθεί να φιμώνσει και να στοχοποιήσει αναρχικούς και αγωνιστές.

ακόμη προσπάθεια του να χτυπήσει τον αναρχικό αγώνα, επιδιώκει μέσω του δικαστικού μηχανισμού να στείλει έναν αγωνιστή στη φυλακή. Ένα σύστημα το οποίο συγκαλύπτει βιαστές, παιδοβιαστές και κυκλώματα trafficking, αθλώνοντας τους ενόχους και τρομοκρατώντας τα θύματα, φιμώνοντας όσες καταφέρνουν να σπάσουν την σιωπή, που δολοφονεί στα υδάτινα και χερσαία σύνορα καθώς και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης πρόσφυγες και μετανάστες, συμμετέχει στην γενοκτονία του λαού της Παλαιστίνης στηρίζοντας την πολεμική μηχανή, εξαθλιώνει όλο και περισσότερο την κοινωνία με την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, με αντεργατικούς νόμους και αντιεκπαιδευτικά νομοσχέδια, δίνει δημόσιο χώρο στους φασίστες ενώ παράλληλα

προωθεί την εμπορευματοποίηση και ανάπλαση των Εξαρχείων, εκκενώνει καταλήψεις και καταστέλλει τους αγωνιζόμενους με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς, δίωξεις και βασανιστήρια ενώ στοχοποιεί ευρύτερα το αναρχικό κίνημα, δεν θα μπορούσε παρά να φτάσει στο σημείο να προχωρήσει σε δίωξεις ακόμη και για προσωπικές αναρτήσεις αγωνιστών που τοποθετούνται, δημόσια, εκφράζοντας τις απόψεις τους.

Το κράτος, για άλλη μια φορά, επιχειρεί να στοχοποιήσει και να ποινικοποιήσει τους αγώνες όσων παλεύουν για το γκρέμισμα αυτού του σάπιου κόσμου, του κόσμου του κράτους και του κεφαλαίου που δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Δημιουργώντας κλίμα τρομο-

κράτησης και χρησιμοποιώντας μεθόδους που διαιωνίζουν την εξουσία του, θέλει να εξοντώσει τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες σωματικά, ηθικά και οικονομικά. Απέναντι σε αυτές τις μεθοδεύσεις, στεκόμαστε αλληλέγγυοι με όσους καταπιεσμένους αντιστέκονται μαχητικά σε κράτος και κεφάλαιο. Απέναντι στη ζωή που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές, προτάσσουμε τον αγώνα και τον δρόμο της συλλογικής ζωής μέσα από τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Για έναν κόσμο ισότητας και ελευθερίας χωρίς πόλεμο, φτώχεια και εξαθλίωση.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΜΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας | Αναρχική
Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΞΗΣ ΤΟΥ Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Συγκέντρωση: Τρίτη 28/5, Ευελπίδων (κτίριο 2), 10.00

Τοπικός συντονισμός Αθήνας
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Ενημέρωση από τη δίκη των 46 συλληφθέντων της εργατικής μοτοπορείας τον Ιούνιο του 2020

Στις 17 Μαΐου 2024, ξεκίνησε η δίκη των 46 συντρόφων/ισσών που τον Ιούνιο του 2020 ενώ συμμετείχαν στη δημόσια ανακοινωμένη μοτοπορεία αλληλεγγύης στους εργαζόμενους/ες που σήκωναν το βάρος από τις συνέπειες της πανδημίας, με πρόταγμα την αυτοοργάνωση στη γειτονιά για την υπεράσπιση των εργασιακών συνθηκών και των μισθών έπειτα από κάλεσμα του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου «Pasamontaña» και της εργατικής ομάδας «Εργατική Πτέρυγα» στον Κορυδαλλό, και συνελήφθησαν, επειδή αρνήθηκαν την απαγόρευση

της κοινωνικής και ταξικής δράσης. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 17 Δεκέμβρη 2024. Η απαγόρευση της μοτοπορείας στον Κορυδαλλό αποτέλεσε ένα ακόμα βήμα της κρατικής καταστολής, που συνεχίζει να κλιμακώνεται μέχρι σήμερα ενάντια στους αυτοοργανωμένους αγώνες και τις δομές του, μιας συνολικής κατασταλτικής επιχείρησης που εξελίσσεται με εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων στέγης και αγώνα, τη διάλυση διαδηλώσεων με χημικά και το χτύπημα και τις διώξεις αγωνιστών/τριών, τις επιθέσεις εναντίον εργατικών και φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Στις 21 Ιουνίου έφυγε από τη ζωή ο εξαιρετός δικηγόρος και άνθρωπος Σπύρος Φυτράκης.

Τον αποχαιρετούμε με τιμή και ευγνωμοσύνη για την πολύχρονη, σθεναρή και εμπνευσμένη υπεράσπιση αγωνιστών και αγωνιστριών που βρέθηκαν σε ομηρία στις δικαστικές αίθουσες.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ ΦΡΟΥΡΙΟ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

Στις 14 Ιούνη του 2023 βυθίστηκε στα ανοιχτά της Πύλου ένα αλιευτικό σκάφος στο οποίο επέβαιναν περισσότεροι από 700 πρόσφυγες και μετανάστες με σκοπό να περάσουν από τη Λιβύη στην Ιταλία. Από το ναυάγιο επέζησαν 104 ενώ 80 ανασύρθηκαν νεκροί. Ο τεράστιος αριθμός των αγνοουμένων σε συνδυασμό με τους νεκρούς μετανάστες αποκαλύπτει το μέγεθος της εγκληματικής διαχείρισης του συμβάντος από το ελληνικό κράτος, με δεδομένο ότι οι ελληνικές αρχές είχαν ειδοποιηθεί αρκετές ώρες πριν για τον κίνδυνο, στον οποίο βρίσκονταν οι επιβαίνοντες του σκάφους αλλά και από το γεγονός ότι μαρτυρίες προσφύγων και μεταναστών που επέζησαν από το ναυάγιο αναφέρουν πως το λιμενικό επιχειρήσε να ρυμουλκήσει το σκάφος για να το απομακρύνει από την χωρική αρμοδιότητα διάσωσης του ελληνικού κράτους, με αποτέλεσμα αυτό να βυθιστεί και η πλειοψηφία των επιβαινόντων να μην προλάβει να βγει από τα χαμηλότερα επίπεδα του σκάφους, όπως πολλές μητέρες με τα παιδιά τους. Παρ' όλες τις μαρτυρίες, το κράτος θα συλλάβει 9 από τους επιζώντες και θα τους προφυλακίσει με ένα σαθρό κατηγορητήριο, βασισμένο σε ελλειπή στοιχεία. Οι μαρτυρίες των επιζώντων, που καταλογίζουν τις ευθύνες για το ναυάγιο στις λιμενικές αρχές, δεν θα συμπεριληφθούν ποτέ στη δικογραφία. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες το λιμενικό πήρε τις καταθέσεις των 9 επιζώντων θα αμφισβητηθούν από τους συνηγόρους τους. Οι επικοινωνίες, επίσημες και ανεπίσημες, μεταξύ υπηρεσιών, κυβερνήτη και θαλάμου επιχειρήσεων δεν θα καταγραφούν στη δικογραφία και στην ουσία θα εξαφανιστούν. Οι συσκευές κινητής τηλεφωνίας των διασωθέντων αποσπάστηκαν από το Λιμενικό Σώμα και «βρέθηκαν» ενάμιση μήνα αργότερα, «ξεχασμένες» πάνω στο πλοίο που ευθύνεται για τη ρυμούλκηση και το ναυάγιο και παραδόθηκαν, κατόπιν, στο Λιμεναρχείο Κυθήρων. Επίσης η προανακριτική εξέταση για το ναυάγιο θα διαρκέσει μόνο δύο ημέρες και θα κατατεθεί η δικογραφία στην ανακρίτρια, η οποία θα απορρίψει όλα τα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης για συμπλήρωση αποδεικτικών στοιχείων στη δικογραφία. Στις 21 Μάρτ 2024 είχε οριστεί η δίκη των 9 επιζώντων μεταναστών, η οποία και ολοκληρώθηκε την ίδια μέρα με τους κατηγορούμενους να κρίνονται αθώοι. Παρά την αθώωση των επιζώντων έγινε για ακόμη μια φορά φανερό ότι το κράτος επιχειρήσε τόσο να μετακλίσει τις δικές του ευθύνες για το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου στους ίδιους τους επιβαίνοντες όσο και να συγκαλύψει τη δολοφονική του δράση, βρίσκοντας ενόχους ανάμεσα στους κατατρεγμένους και τους απόκληρους.

Η αντιμεταναστευτική και δολοφονική πολιτική του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης- φρούριο δεν είναι αποκομμένη από τη δολοφονία των μεταναστών στα ανοιχτά της Πύλου. Από την υπογραφή της συμφωνίας για την επέκταση του φράχτη στον Έβρο κατά 35χλμ, ώστε να "αναβαθμιστεί" περαιτέρω η θωράκιση των εξωτερικών συνόρων της Ελλάδας και κατ' επέκταση και της Ευρώπης, τις παράνομες επαναπροωθήσεις στο Αιγαίο και τους καθημερινούς πνιγμούς ανθρώπων, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών, όπου στοιβάζονται και φυλακίζονται άνθρωποι σε άθλιες συνθήκες χωρίς καμία ελευθερία μέχρι τα αστυνομικά πογκρόμ εναντίον τους μέσα στις πόλεις, οι πρόσφυγες και μετανάστες έρχονται αντιμέτωποι με την εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους, που στόχο έχει την αποτροπή εισόδου στην

Η δολοφονία εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών στο ναυάγιο της Πύλου είναι έγκλημα του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης- φρούριο

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ
των στρατοπέδων συγκέντρωσης, των επαναπροωθήσεων, των φραχτών

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΔΙΣΤΑΛΛΗΛΟΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΟΥΝΗ

Αθήνα: Προπύλαια, 19.00
Θεσ/νίκη: αγαλμα Βενιζέλου, 18.30

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

www.anapro.gr

χώρα, παίρνοντας φυσικά την επιλογή της δολοφονίας ανθρώπων που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον από αυτό του πολέμου, της φτώχειας και της ανελευθερίας. Μια συνθήκη στην οποία βρίσκονται χιλιάδες εκτοπισμένοι, εξαιτίας των πολέμων που διεξάγουν τα πλανητικά αφεντικά στις χώρες τους, για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και τη διεύρυνση της σφαιράς επιρροής τους.

Η καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προϋπόθεση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ και για την αναδιάταξη των συσχετισμών γεωπολιτικής ισχύος στο πλαίσιο των διακρατικών ανταγωνισμών, μεταξύ παγκόσμιων, περιφερειακών και τοπικών δυνάμεων. Οι δολοφονικές αντιμεταναστευτικές πολιτικές "αποτροπής" και η οικοδόμηση της Ευρώπης-Φρούριο αποτυπώνονται στους χιλιάδες νεκρούς πρόσφυγες και μετανάστες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στους εγκλωβισμένους και στοιβαγμένους σε άθλιες συνθήκες στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στους φυλακισμένους κάτω από ένα ειδικό ρατσιστικό καθεστώς εξαίρεσης. Τα "τείχη" που υψώνονται δεν χρησιμεύουν μόνο για να κρατήσουν με κάθε μέσο τους απόκληρους, τους "πλεονάζοντες πληθυσμούς" εκτός Ευρώπης, αλλά και για να οδηγήσουν τις κοινωνίες της Δύσης στην εμπέδωση του εκφασισμού στο εσωτερικό τους, στη δημιουργία μιας κοινωνικής συνθήκης φόβου, ελέγχου και μίσους με σκοπό την άρρητη αποδοχή της άγριας εκμετάλλευσής τους από τους κυρίαρχους.

Οι εκμεταλλεζόμενοι και οι καταπιεζόμενοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού καταπιεστικού συστήματος που καταδυναστεύει, δολοφονεί και εξαθλιώνει. Αυτό καταδεικνύουν οι δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλείας. Αυτό αποδεικνύουν περίτρανα οι χιλιάδες νεκροί λόγω της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, τα δεκάδες θύματα του κρατικού καπιταλιστικού εγκλήματος στα Τέμπη, οι δολοφονημένοι Ρομά από τα ένστολα καθάρματα της ΕΛΑΣ, οι δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης Φρούριο.

Γιατί η διαιώνιση της εξουσίας και των κερδών των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών περνά μέσα από την όξυνση της εκμετάλλευσης των φτωχών και των πληβείων, τη λεηλασία της ζωής μας και τη φήμωση και καταστολή όλων όσων αρνούνται να αποδεχτούν αυτή τη βαρβαρότητα ως τη μόνη προοπτική. Τη βαρβαρότητα όπου πρόσφυγες και μετανάστες είτε θα πνίγονται κατά εκατοντάδες είτε θα φυλακίζονται στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης είτε θα βρίσκονται κυνηγημένοι από μπάτσους και φασίστες μέσα στις πόλεις, εξαθλιωμένοι και αποκλεισμένοι από αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες άνθρωποι θα δολοφονούνται στα τρένα λόγω των κρατικών δολοφονικών πολιτικών με την παντελή έλλειψη ελέγχου και συντήρησης των δικτύων και της επικοινωνίας μεταξύ των αμαξοστοιχιών, ή θα πεθαίνουν πάνω σε καρότες ή μέσα στα σπίτια τους περιμένοντας ώρες ένα ασθενοφόρο για να μεταβούν σε νοσοκομείο. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες εργάτες δεν θα επιστρέφουν ποτέ από το μεροκάματο γιατί η ζωή τους μετριέται από τα αφεντικά και στους υπολογισμούς τους κοστίζει λιγότερο από τη συντήρηση μιας σκαλωσιάς. Στον κόσμο του κράτους και των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι.

Απέναντι στον χρεοκοπημένο κόσμο κράτους και κεφαλαίου, απέναντι στον πόλεμο που έχουν κηρύξει οι κυρίαρχοι στους καταπιεσμένους αυτής της γης, ως αναρχικοί/ές, αγωνιζόμαστε με όπλα μας την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, προτάσσοντας την οργάνωση της αντεπίθεσης των εκμεταλλεζόμενων τάξεων για την ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους. Μαζί με τους ντόπιους, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, την καταπίεση και την καθυπόταξη, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Ενάντια στον φασισμό, τη μισαλλοδοξία, τον πόλεμο, την καταστολή και την εκμετάλλευση η Υπόθεση της παγκόσμιας Κοινωνικής Επανάστασης, της οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας πάνω στα συντρίμια του κόσμου της εξουσίας... είναι πάντα ζωντανή!

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ-ΦΡΟΥΡΙΟ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΡΑΧΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Συγκέντρωση έξω από το δικαστικό μέγαρο Καλαμάτας που πραγματοποιήθηκε στις 21 Μαΐου του 2024 σε αλληλεγγύη με τους 9 Αιγύπτιους επιζώντες, οι οποίοι, σε μια απόπειρα συγκάλυψης των ευθυνών κράτους και Ευρώπης-Φρούριο για το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου, κατηγορούνταν ως μέλη εγκληματικής οργάνωσης διακινητών και ως υπεύθυνοι για την πρόκληση του ναυαγίου. Η δίκη έληξε με την αθώωση των εννέα διασωθέντων, Ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Ενημέρωση από το 7^ο Συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων

Στις 25 και 26 Μάη του 2024 πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη Libertatia, στη Θεσσαλονίκη το 7ο Συνέδριο της Α.Π.Ο –Ο.Σ. Στη διήμερη αυτή διαδικασία συμμετείχαν οι συλλογικότητες - μέλη της ΑΠΟ, Αναρχική συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς” (Αθήνα), Αναρχική συλλογικότητα “Ομικρον 72” (Αθήνα), Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό “Μαύρο και Κόκκινο” (Θεσσαλονίκη) και Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό “Libertatia” (Θεσσαλονίκη), οι οποίες κατά την πρώτη ημέρα, στο πλαίσιο της ανοιχτής συζήτησης, τοποθετήθηκαν αναφορικά με μια σειρά από ζητήματα της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας, ενώ κατά τη δεύτερη ακολούθησε ο εσωτερικός διάλογος και απολογισμός σχετικά με τη μέχρι τώρα, αλλά και τη μελλοντική κίνηση της οργάνωσης. Την ανοιχτή διαδικασία της πρώτης ημέρας παρακολούθησαν επίσης σύντροφοι και συντρόφισσες από την Κατάληψη Rosa Nera (Χανιά/Κρήτη) και την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere.

Οι τοποθετήσεις στο πλαίσιο της ανοιχτής διαδικασίας της πρώτης ημέρας αναφέρθηκαν σε μια σειρά από θεματικές της πολιτικής και κοινωνικής επικαιρότητας των τελευταίων χρόνων. Οι αναλύσεις των ομάδων εκκινούσαν από τη συνολική κρίση του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος που θωρακίζεται μπροστά στις δυνατότητες έκφρασης της κοινωνικής δυσaréσκειας, μη δίνοντας πλέον στους από τα κάτω καμία προοπτική εκτός από τον πόλεμο, τον φασισμό, την όξυνση της εκμετάλλευσης και την καταπίεση, τη λεηλασία της φύσης, την προσφυγιά, τη φτώχεια, την εξεθλίωση και τον θάνατο, καθώς και την αναγκαιότητα της οργανωμένης κοινωνικής και ταξικής απέναντι στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και της γενικευμένης βαρβαρότητας. Στη συνέχεια, οι τοποθετήσεις εστίασαν σε συγκεκριμένα πεδία όπου εφαρμόζεται η συνολική αναδιάρθρωση του συστήματος και η ανάπτυξη των αντικοινωνικών σχεδιασμών της κυριαρχίας που δεν προσβλέπει σε τίποτα άλλο πέρα από την ανάπτυξη της ισχύος της, την επέκταση της σφαιράς ελέγχου της και την αύξηση των κερδών της.

Στην όξυνση της επιθετικότητας και των ανταγωνισμών των διακρατικών σχηματισμών με στρατιωτικά μέσα όπως διαδραματίζεται στην Ουκρανία, μετά της εισβολής της Ρωσίας πριν δύο χρόνια και στην κλιμάκωση της επιθετικότητας και την επιχειρούμενη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ, σταθερό σύμμαχο του δυτικού μπλοκ εξουσίας, που εδώ και 76 χρόνια, με την εγκαθίδρυση ενός σύγχρονου απαρτχάιντ και την κανονικοποίηση του τρόμου, του αποκλεισμού και της εξόντωσης ενός

ολόκληρου λαού αποτελεί πρότυπο σύγχρονου ολοκληρωτικού καθεστώτος για τους παγκόσμιους δυνάστες της ανθρωπότητας.

Στον ξεριζωμό εκατομμυρίων ανθρώπων από τα σπίτια τους εξαιτίας των πολέμων και της οικονομικής εξεθλίωσης που απόλυτα υπεύθυνες είναι οι παγκόσμιες πολιτικές και οικονομικές και ελίτ και στην αντιμεταναστευτική πολιτική, την οικοδόμηση της Ευρώπης-Φρούριο, τη δημιουργία μηχανισμών όπως η FRONTEX, με τις δολοφονίες στα σύνορα και τους πνιγμούς στη Μεσόγειο, με τους φράκτες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις βίαιες επαναπροωθήσεις.

Στις συνεχείς αντικοινωνικές αναδιρθρώσεις που εφαρμόζονται από κράτος και κεφάλαιο, με τη συστηματική υποβάθμιση της Υγείας, τα αντεργατικά νομοσχέδια, τη γιγάντωση της ακρίβειας, την όξυνση του στεγαστικού ζητήματος, τη λεηλασία της φύσης και τις συνέπειες πάνω στη ζωή των ανθρώπων, την επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την παράκαμψη του άρθρου 16, την αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου του κράτους με τη ψήφιση του νέου ποινικού κώδικα και του κώδικα ποινικής δικονομίας.

Στην όξυνση της έμφυλης βίας, τα κυκλώματα trafficking, τις κακοποιήσεις και τις γυναικτονίες, την επανεμφάνιση των φασιστών και την καλλιέργεια των συντηρητικών ανακλαστικών της κοινωνίας, την κρατική καταστολή απέναντι στους αγωνιζόμενους και ειδικά απέναντι στο αναρχικό και επαναστατικό κίνημα με τις εκκενώσεις των καταλήψεων, τις αστυνομικές επιθέσεις στις διαδηλώσεις, τις κρατικές σκευωρίες και διώξεις αναρχικών, την τρομοκρατία απέναντι στην κοινωνία με την αστυνομοκρατία, τον έλεγχο και τις κρατικές δολοφονίες.

Τέλος, τέθηκε εκ νέου η ανάγκη ανάπτυξης και διεύρυνσης των οργανωμένων αντιστάσεων των από τα κάτω σε μια σειρά από πεδία παρέμβασης, όπως το εκπαιδευτικό, το κοινωνικό και το ταξικό/εργασιακό, η διεύρυνση των εργαλείων κατάθεσης της αναρχικής αντίληψης και θεωρίας, καθώς και η συνολικότερη υπεράσπιση του ίδιου του αναρχικού προτάγματος και του κοινωνικού, ανατρεπτικού και επαναστατικού χαρακτή-

ρα του, ειδικά σε μια ευμετάβλητη περίοδο όπου η συνολική και οργανωμένη επίθεση κράτους και αφεντικών διαρκώς οξύνεται, θέτοντας το ζήτημα της Οργάνωσης των αναρχικών και της απέναντί τους ακόμα πιο επιτακτικά και αναγκαία τόσο σήμερα όσο και στο προσεχές μέλλον όπου η καταστολή θα ενταθεί όπως και οι προσπάθειες διαμεσολάβησης και αφομοίωσης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Κατά τη δεύτερη ημέρα, οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με τις εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων που αφορούσαν στον απολογισμό της μέχρι τώρα κίνησης της ΑΠΟ, της λειτουργίας των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων της και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα, με ορίζοντα την επόμενη Συνδιάσκεψη που προγραμματίστηκε για τον χειμώνα του 2024 στην Αθήνα.

Η Α.Π.Ο. εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, μια ανοιχτή πρόταση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση: μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Με δεδομένη την εκτίμηση πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μια μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχείρησης αλλαγής του κοινωνικού τύπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει κατάματα τις προκλήσεις των καιρών μας, συνηγορώντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Με σπουδή για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική χειραφέτηση. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής μας στο σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: αυτής στα λαϊκά συμβούλια της Κοινωνικής Επανάστασης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

«Μπορείς να κόψεις όλα τα λουλούδια, αλλά δεν μπορείς να εμποδίσεις την Άνοιξη να έρθει»

Την Δευτέρα 3/6 τα ξημερώματα έγινε επιχείρηση της ΕΛΑΣ στα πανεπιστήμια με σκοπό να εκκενωθεί το ελευθεριακό στέκι Primavera. Μονάδες της ΟΠΚΕ εκκένωσαν την κατάληψη, αφήνοντας έξω τα πράγματα του στεκιού και ύστερα αποχώρησαν από το campus.

Πριν από κάποιες εβδομάδες μας έκαναν γνωστό πως το στέκι θα βγει σε δημοπρασία από την Εταιρεία Αξιοποίησης Δημόσιας Περιουσίας του ΑΠΘ προκειμένου να δοθεί σε ιδιώτες και να αξιοποιηθεί. Μέσα σε ένα κλίμα τρομοκράτησης κάθε πτυχής της ζωής μας, κράτος, πρυτάνεις και μπάτσοι δείχνουν για άλλη μια φορά το εξουσιαστικό τους πρόσωπο και στοχεύουν στην φήμιση κάθε φωνής που αγωνίζεται, στην εκκένωση των καταλήψεων, των χώρων αγώνα των οργανωμένων αναρχικών θέλοντας να μας εξοτιώσουν ηθικά και πολιτικά. Το Primavera φαίνεται αποτέλεσε μεγάλο πρόβλημα για τις πρυτανικές αρχές και το κράτος καθώς κατόρθωσε μέσα σε ένα κλίμα τρομοκράτησης και καταστολής να συσπειρώσει τα αγωνιστικά κομμάτια της κοινωνίας, με αποκορύφωση το 2ο Διήμερο Αναρχικό Φεστιβάλ στο ΑΠΘ, που παρά την πρόθεση των μπάτσων να περικυκλώσουν το ΑΠΘ και να συμβάλουν στην μη πραγματοποίησή του Φεστιβάλ και κόντρα στην επιθυμία των πρυτάνεων να αποστειρώσουν το πανεπιστήμιο, πραγματοποιήθηκε δίνοντας απάντηση στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό που βάλει τις ζωές μας.

Η εκκένωση του Primavera είναι παράλληλα η συνέχιση του σχεδίου του κράτους για την ολοένα και μεγαλύτερη απονέκρωση των πανεπιστημίων καθώς κατά την περίοδο του αγώνα ενάντια στο νέο εκπαιδευτικό νομοσχέδιο, εκκενώθηκαν καταλήψεις φοιτητών όπως αυτή της Νομικής ΑΠΘ και της ΣΘΕ οδηγώντας σε δεκάδες συλλήψεις. Πρόσφατα εκκενώθηκε και η κατάληψη Νομικής Αθηνών, τρομοκρατώντας τους φοιτητές και τους αλληλέγγυους που αγωνίζονταν ενάντια στην γενοκτονία της Παλαιστήνης.

Εμείς από την πλευρά μας, κάνουμε ξεκάθαρο πως είμαστε εδώ, δεν παραδινόμαστε, δεν αφήνουμε τους χώρους μας, βάζουμε ανάχωμα τις ιδέες μας και υπερασπιζόμαστε τις καταλήψεις και τα στέκια μας, δίνοντας ευκαιρίες για αγώνα απέναντι στην εκμετάλλευση και την εξαθλίωση που θέλουν να μας επιβάλλουν. Δώσαμε ζωή σε ένα εγκαταλελειμμένο από το πανεπιστήμιο χώρο, θέλοντας να φέρουμε μέσα σε αυτόν τα προτάγματά μας για ζωή και ελευθερία, για να αγωνιζόμαστε μαζί απέναντι στους δολοφόνους που θέλουν να αποφασίζουν για τις ζωές μας και τώρα δηλώνουμε πως στο τέλος εμείς θα μείνουμε.

10 100 1000ΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

Ελευθεριακό Στέκι Primavera

Στις 12/6 ήταν προγραμματισμένος ο διαγωνισμός εκμίσθωσης του χώρου της κατάληψης Primavera, προκειμένου να δωθεί σε ιδιώτη και να γίνει κυλικείο. Για αυτόν τον λόγο πραγματοποιήσαμε μαζί με αλληλέγγυους/ες παρέμβαση στην Εταιρεία Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας του ΑΠΘ, όπου γινόταν ο διαγωνισμός. Η αποφασιστικότητα μας, συνδυαστικά με την ήδη πιεστική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί γύρω από το Primavera και τα εκκελωμένα στέκια στο ΑΠΘ γενικότερα, οδήγησαν στην ματαίωση της διαδικασίας.

“Όσα λουλούδια και αν κόψεις
δεν μπορείς να εμποδίσεις
την άνοιξη να έρθει”

**Το Ελευθεριακό στέκι primavera
δεν παραδίνεται**

**Συγκέντρωση
Πρυτανεία ΑΠΘ, Δευτέρα 10/06, στις 12:00**

**10
100
1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ**

**αναρχική συνέλευση φοιτη(ρι)ών
Quieta Movere**

Μπροστά στην αποστέρωση και την τρομοκρατία που θέλουν να μας επιβάλλουν, να προτάξουμε την οργάνωση και την αντεπίθεση.

Λίγες μέρες από την εκκένωση του Ελευθεριακού Στεκιού Primavera και την κατεδάφιση του Στεκιού στο μαθηματικό, η εταιρεία αξιοποίησης και διαχείρισης περιουσίας του ΑΠΘ, εκκένώνει το στέκι στο γεωλογικό και το στέκι της θεατρικής ομάδας φυσικού στην ΣΘΕ.

Πρυτανεία και κοσμητείες, ακολουθώντας τις επιταγές του κράτους, προσπαθούν να εκκαθαρίσουν τα πανεπιστήμια από οποιοδήποτε κύτταρο αντίστασης και αγώνα. Εκκενώνουν καταλήψεις και στέκια, τοποθετούν στόρια και κάγκελα σε κάθε σχολή και επιχειρούν να αποστειρώσουν τα πανεπιστήμια από τους ίδιους τους φοιτητές. Παράλληλα συλλαμβάνουν αγωνιζόμενους φοιτητές για

την δράση τους προσπαθώντας να ποινικοποιήσουν τους αγώνες μας.

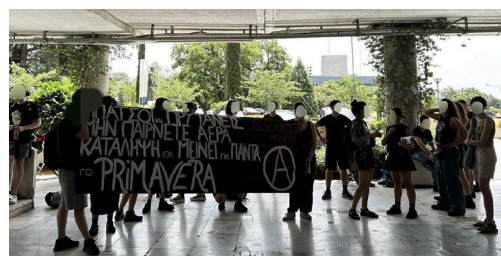
Εμείς με τη σειρά μας δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω. Σε κάθε καταστατικό χτύπημα απαντάμε με οργάνωση στη βάση και συλλογικό αγώνα.

Από τα Ζιζάνια μέχρι το Primavera αλληλεγγύη στις καταλήψεις και τις δομές αγώνα.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ
ΣΥΝΤΡΟΦΟ Ζ.Μ.**

10-100-1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ROZA NERA ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Την Κυριακή 21 Απριλίου αλληλέγγυος κόσμος προχωράει στην επανακατάληψη της Rosa Nera στα Χανιά. Κόντρα στις προσπάθειες κράτους και αστυνομίας για την καταστολή και τον αφανισμό των καταλήψεων, των αυτοοργανωμένων δομών αγώνα και των κοινωνικών κινημάτων, σύντροφοι/φίσες κατάφεραν να δώσουν μια δυναμική απάντηση στον κόσμο της εξουσίας και να παραδώσουν τη Rosa Nera σε αυτόν που πραγματικά ανήκει: στον κόσμο του αγώνα, σε αυτούς που πολεμάνε με συνέπεια και επιμονή το κράτος και το κεφάλαιο. Η κατάληψη Rosa Nera στα Χανιά εκκενώθηκε από πάνωπλες αστυνομικές δυνάμεις την 1η Απριλίου συλλαμβάνοντας 8 άτομα, ενώ παράλληλα εκκενώθηκε και η κατειλημμένη Πρυτανεία. Η εκκένωση του κτιρίου, ιδιοκτησίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, ήρθε για να εξυπηρετήσει τα επιχειρηματικά σχέδια για τη δημιουργία ξενοδοχειακής μονάδας από την εταιρεία Belvedere. Μόλις λίγες μέρες μετά, η κατάληψη του Ευαγγελισμού απειλείται ξανά καθώς υπάρχουν βασιμές πληροφορίες για επικείμενη εκκένωσή της. Η Rosa Nera δεν είναι η πρώτη φορά που βρίσκεται στο στόχαστρο της καταστολής, από το 2017 γίνεται μια συστηματική προσπάθεια εξάλειψης του "ομορφότερου

ρόδου" της πόλης των Χανιών. Όλες οι προσπάθειες καταστολής βρήκαν απέναντί τους το ευρύτερο ανταγωνιστικό κίνημα οποίο επέδειξε ανταντακλαστικά με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τις μαζικές διαδηλώσεις μετά την εκκένωση το Σεπτέμβριο του 2020 και την επανακατάληψη του κτιρίου τον Ιούνιο του 2021. Την ίδια στιγμή που η καταστολή των καταλήψεων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εφαρμογής της στρατηγικής της προληπτικής Αντιεξέγερσης από το κράτος και τους θεσμούς, είναι οι ίδιοι αυτοί θεσμοί που επιτίθενται σε ολόκληρη την κοινωνία με τη βίαιη αναδιάρθρωση και μετασχηματισμό όλων των πεδίων της ανθρώπινης δραστηριότητας. Από την πρόσφατη παράκαμψη του άρθρου 16 για την δημόσια εκπαίδευση και την ψήφιση του νομοσχεδίου για τον ποινικό κώδικα, την εντεινόμενη ακρίβεια και φτωχοποίηση σε βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, τη διαρκή υποβάθμιση του δημόσιου συστήματος υγείας, την απόλυτη υποβάθμιση της ανθρώπινης ζωής μέχρι την εντεινόμενη λεηλασία του φυσικού κόσμου καθώς και τη συγκάλυψη κυκλωμάτων trafficking, το ξέπλυμα βιαστών και παιδοβιαστών και τις γυναικοκτονίες έξω από τα αστυνομικά τμήματα. Από τη μεριά μας, ως αναρχικό-αντιεξουσια-

στικό στέκι Αντίπνοια, αντιλαμβανόμαστε ότι η επίθεση στις καταλήψεις είναι ένα μέρος της επίθεσης που δεχόμαστε όλοι και όλες, στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στους πανεπιστημιακούς χώρους, οπουδήποτε αναπτύσσεται η ανθρώπινη δραστηριότητα. Σε όλους αυτούς τους χώρους όμως, είναι που ανθίζει και η αντίσταση, η αυτοοργάνωση και η αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων και γι' αυτό τους υπερασπιζόμαστε και δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας. Μέσα και έξω από τις καταλήψεις και του χώρου αγώνα του αναρχικού κινήματος, στον δρόμο, και σε κάθε πεδίο αγωνιζόμαστε με το όραμα της κοινωνικής και ταξικής απελευθέρωσης, για την κοινωνική επανάσταση, για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

**ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ
ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ,
ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ
ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΣΤΟΥΣ
8 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΕΙΣΕΣ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ROSA NERA**

Αναρχικό - Αντιεξουσιαστικό Στέκι Αντίπνοια

Ενάντια στη μετατροπή της πλατειάς Εξαρχείων σε εργοτάξιο του μετρό και στην επέκτασή του

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Ενάντια στην εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων, την αστυνομοκρατία και την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων

**ΠΟΡΕΙΑ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΜΑΗ,
ΜΠΕΝΑΚΗ & ΚΑΛΛΙΑΔΡΟΜΙΟΥ, 19.30**
(σταθμικά οστέρια)

Ανοιχτή Συνέλευση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Οδοιπορικό αντίστασης στην Πάρνηθα

Για 18η χρονιά μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2007 ανεβαίνουμε το βουνό με την καρδιά και τον νου μας στον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής, της γης και της ελευθερίας... από την Πάρνηθα και τον Αχελώο, μέχρι τα Άγραφα και την Οίτη, τις Σταγιάτες και τις Σκουριές, τα Γεράνεια και τη Νέδα, την Εύβοια και τα νησιά... ενάντια στη Λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

**Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ**

**ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ, ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ, ΟΙ ΚΕΡΑΙΕΣ,
ΟΙ ΒΙΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ**

**Σάββατο 29 Ιουνίου 2024
11:00 π.μ. στο παλιό Ξενία
Συγκέντρωση - Παρέμβαση - Συζήτηση**

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία